

نجوم مقدماتی

رضا رضایی
reza.rezaei@sharif.edu

نجوم مقدماتی، دانشکده فیزیک، دانشگاه صنعتی شریف

رضا رضایی، ۱۳۹۹

سر فصل ها (۱)

دستگاه مختصات، معادله زمان

نجوم رصدی: تلسکوپ ها، دید، قطبش

تابش و خطوط طیفی

مکانیک سماوی در منظومه شمسی: سیارات و نیروهای کشندی

ساختار و تحول ستاره ها، طیف ستاره ها، رشته اصلی

خورشید

تشکیل عناصر سنگین در ستاره ها

ستاره های دوتایی

ستاره های متراکم: کوتوله های سفید و ستاره های نوترونی

ابر نو اختر ها و پالسارها

سر فصل ها (۲)

خوشه های ستاره ای
محیط میان ستاره ای
ابر های مولکولی، جرم بحرانی، و ستاره زایی
کهکشان راه شیری
کوازارها و کهکشانهای فعال
ماده تاریک

منابع اصلی

- The Physical Universe: an introduction to astronomy, F. Shu, 1982
- Fundamental Astronomy, H. Karttunen et al., Springer, 2007

منابع کمکی

- Astrophysical concepts, M. Harwit, Springer, 2006
- Boehm-Vitense E. Introduction to stellar astrophysics, CUP, 1989

منابع پیشرفته

- The physics of astrophysics, F. Shu, 1991
- High energy astrophysics, M.S. Longair, CUP, 2011
- The Sun: an introduction, M. Stix, Springer, 2006
- Physics of the interstellar and intergalactic medium, B. Draine, 2011

منابع گسترده

منابع گسترده شامل مجله ها، کتابهای عمومی نجومی، اخترفیزیک ستاره ای، محیط میان ستاره ای، کهکشانها و ساختارهای بزرگ مقیاس

Primary Journals

A&A (= Astronomy and Astrophysics)

ApJ (= Astrophysical Journal)

AJ (= Astronomical Journal)

MNRAS (= Monthly Notices of the Royal Astronomical Society)

PASP (= Publications of the Astronomical Society of the Pacific)

PASJ (= Publication of the Astronomical Society of Japan)

Nature

Science

General Astronomy and Astrophysics

F. Shu, The Physical Universe: an introduction to astronomy, 1982

H. Karttunen et al., Fundamental Astronomy, Springer, 2007

M. Harwit, Astrophysical concepts, Springer, 2006

Caroll, B.W., Ostlie, D.A.: Modern Astrophysics, Addison-Wesley 1996

Unsöld, A., Baschek, B.: The New Cosmos, Springer Verlag 2001

Schneider, P.: Extragalaktische Astronomie und Kosmologie, Springer 2006

Padmanabhan, T: Theoretical Astrophysics I, II, III, Cambridge University Press 2000ff

Kuyper, G., Middlehurst, B. (eds): Stars and Stellar Systems, I, II, III, University of Chicago Press 1963

Audouze, J., Israel, G.: Cambridge Atlas of Astronomy, Cambridge University Press, 1985

Hoskin, M.: Illustrated History of Astronomy, Cambridge Univ. Press 1997

Stellar Astrophysics

Böhm-Vitense, E.: Stellar Astrophysics I, II, III, Cambridge University Press 1997

Kippenhahn, R., Weigert, A.: Stellar Structure and Evolution, A&A Library, Springer Verlag, Berlin 1990

Schwarzschild, M: Structure and Evolution of the Stars, Dover Publications, New York, 1958

Mihalas, D.: Stellar Atmospheres, Freeman, San Francisco 1970

Bowers, R., Deeming, T.: Astrophysics I, Jones&Bartlett, Boston, 1984

A.C. Phillips: The Physics of Stars, Wiley, Chichester 1994

Prialnik, D.: Stellar Structure and Evolution, Cambridge 2000

Arnett, D.: Supernovae and Nucleosynthesis, Princeton University Press, 1996

Shapiro, S., Teukolsky, S.: Black Holes, White Dwarfs and Neutron Stars, Wiley, New York 1983

Interstellar Medium and Plasmas

Spitzer, L.: Physical Processes in the Interstellar Medium, Wiley, New York, 1987

Bowers, R., Deeming, T.: Astrophysics II, Jones&Bartlett, Boston, 1984

Scheffler, H., Elsässer, H.: Physics of the Galaxy and Interstellar Matter, Springer, Berlin, 1988

Dopita, M.A., Sutherland, R.S.: Astrophysics of the Diffuse Universe, Springer, Heidelberg, 2003

Draine, B., Physics of the interstellar and intergalactic medium, 2011

Dyson, J.E., Williams, D.A.: The Physics of the Interstellar Medium, Institute of Physics Publishing, Bristol, 1997

Osterbrock, D.: Astrophysics of Gaseous Nebulae and Active Galactic Nuclei, University Science Books, Mill Valley, California, 1989

Rybicki, G., Lightman, A.: Radiation Processes in Astrophysics, Wiley, New York, 1979

Burton, W., Elmegreen, B., Genzel, R: The Galactic Interstellar Medium, Saas Fee Course 1991. Springer Verlag, Berlin

Galaxies

Binney, J., Merrifield, M.: Galactic Astronomy, Princeton University Press, 1998

Sparke, L., Gallagher, J.: Galaxies in the Universe, Cambridge University Press, 2000

Binney, J., Tremaine, S.: Galactic Dynamics, Princeton Univ. Press, 1987

Tinsley, B.M., in: Fund. of Cosm. Physics, Vol.5, p.287, 1980

Pagal, B.: Nucleosynthesis and Chemical Evolution of Galaxies, Cambridge University Press 1997

Peterson, B.: Active Galactic Nuclei, Cambridge University Press, 1997

Longair, M.: High Energy Astrophysics, Cambridge University Press 1992

Large Scale Structure and Cosmology

Sandage, A., Kron, R., Longair, M.: The Deep Universe, Springer Verlag 1995

Peebles, P.J.E.: The Physical Universe, Princeton Univ. Press, 1993

Boerner, G.: The Early Universe, Springer Verlag 2003

Padmanabhan, T.: Structure Formation in the Universe, Cambridge Univ. Press, 1993

Dodelson, S.: Modern Cosmology, Academic Press 2003

Peacock, J.: Cosmological Physics, Cambridge University Press 1999

Longair, M.: Galaxy Formation, Springer Verlag 1998

پرسشهای بنیادی بسیاری در اخترفیزیک وجود دارند

- Formation of stars and planets
- Extra solar planets, search and characterization
- Population III stars
- Physics of Supernovae
- Nature of gamma-ray bursts
- The cosmic recycling process (stars-gas-chemical elements)
- Formation and evolution of galaxies
- Supermassive black holes and active galaxy nuclei
- Nature of dark matter
- Formation of structure in the universe
- Dark Energy and cosmological constant
- Inflation and phase transitions in the early universe
-

تقسیم نمره ها

۷	میان ترم
۷	پایان ترم
۵	تمرین + کوپیز
۱	فعالیت در کلاس
۲	پروژه

۲۰ جمع

شنبه و دوشنبه

۱۷:۰۰ الی ۱۸:۳۰

کلاس مجازی

درس کارشناسی

نیمسال اول

پیشنیاز: فیزیک دو

لینک فایل های کلاس

<https://drive.google.com/drive/folders/1KUTttBWqWGPaHVq0iXDtGKAPmgw2zC2n?usp=sharing>

شنبه و دوشنبه
۱۷:۰۰ الی ۱۸:۳۰

ایمیل:

reza.rezaei@sharif.edu

کد استاد: ۲۴۰۲۱۱

کلاس درس

<https://vc.sharif.edu/ch/reza.rezaei>

لینک فایل های کلاس

<https://drive.google.com/drive/folders/1KUTttBWqWGPaHVq0iXDtGKAPmgw2zC2n?usp=sharing>

حل تمرین: خانم صبا پاشایی

sabapashaei@yahoo.com

<https://vclass.ecourse.sharif.edu/ch/rezaei-ta>

کلاس تمرین

جمع نمره کلاس تمرین (تمرین + کوئیز) = ۵ نمره

زمان کلاس تمرین: با توافق با استاد تمرین

حضور در کلاس تمرین الزامی است

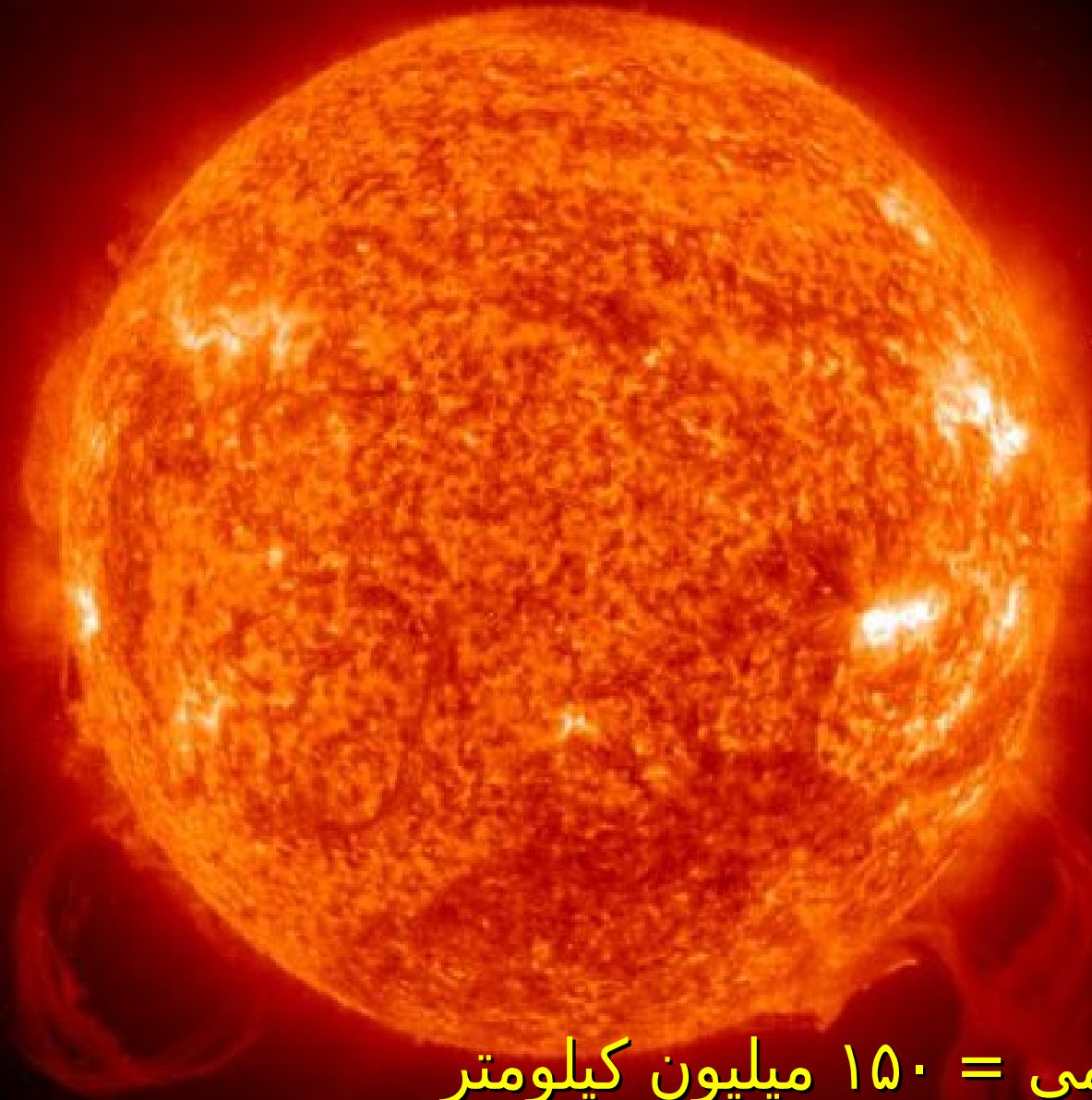
نجوم چیست؟

“astron” = star

“nomos” = law

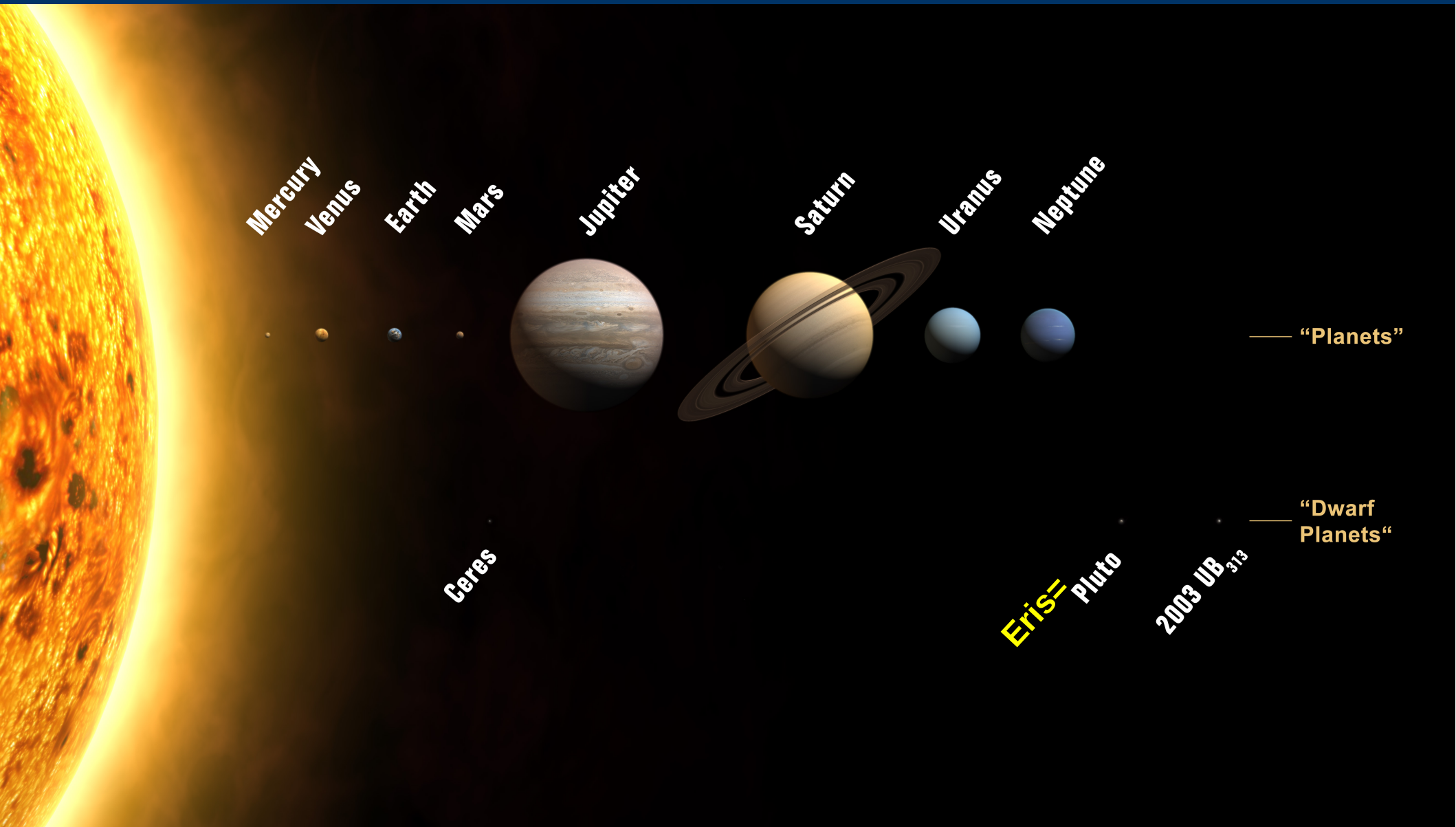
Astronomy is the science of stars and clusters of stars, galaxies and clusters of galaxies, planets, “dwarf planets” and their satellites, asteroids and comets, interstellar gas and dust (and anything else in the Universe).

خورشید

فاصله = یک واحد نجومی = 150 میلیون کیلومتر
قطر = یک میلیون و چهارصد هزار کیلومتر

منظومه شمسی

زمین

قطر = ۱۳ هزار کیلومتر

دنباله دار هیل-باب

قطر هسته: ده کیلومتر
دنباله: صد میلیون کیلومتر

خوشه ستاره ای: پروین

فاصله: ۴۳۰ سال نوری
پهنا: ۱۵ سال نوری

گاز و غبار: سحابی مرداب

فاصله: ۵۰۰۰ سال نوری
ابعاد: ۵۰ سال نوری

کهکشان آندرومدا

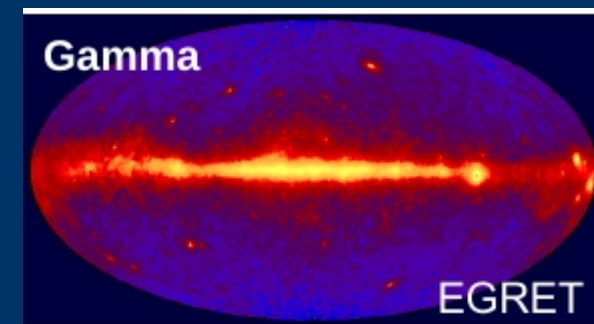
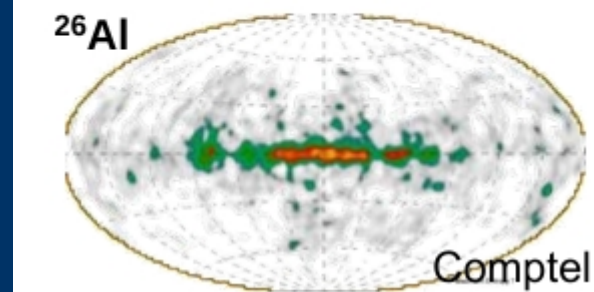
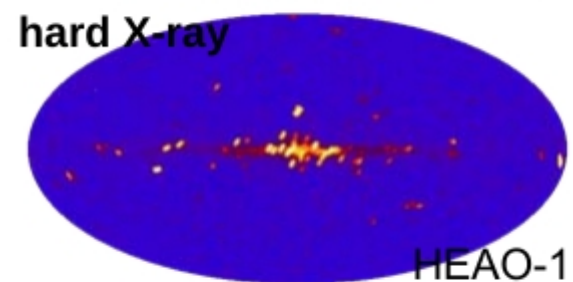
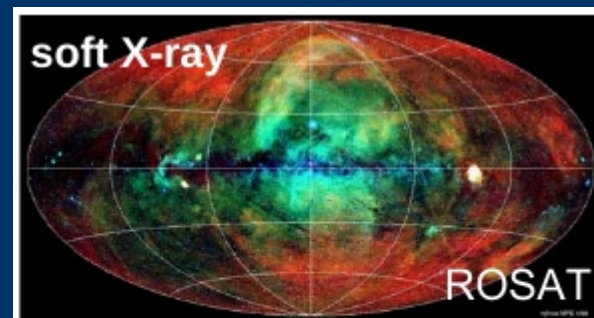
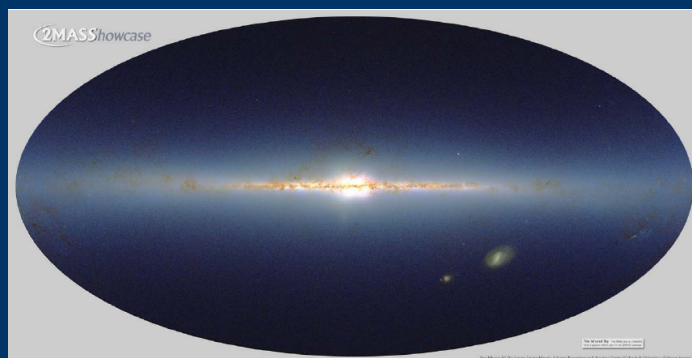
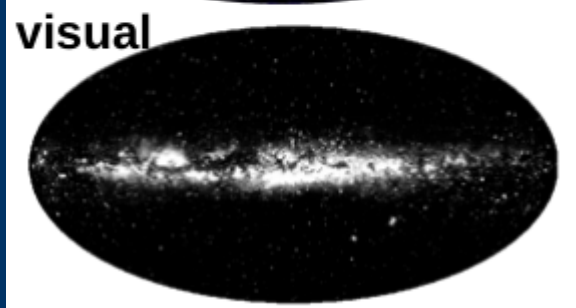
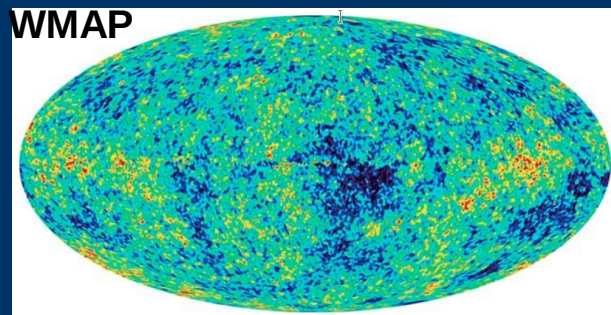
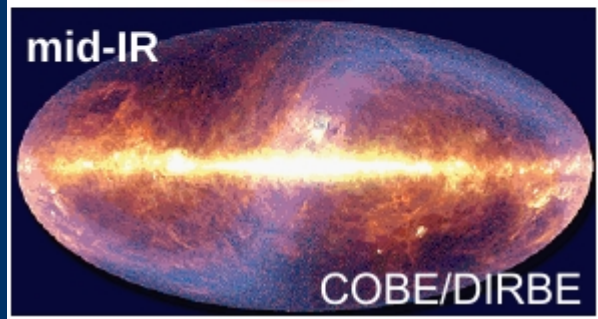
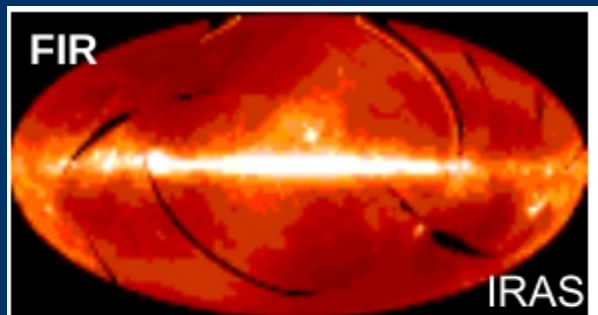
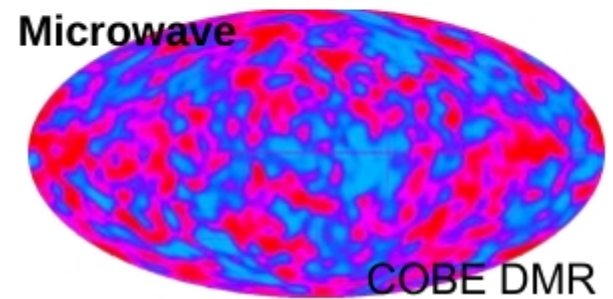
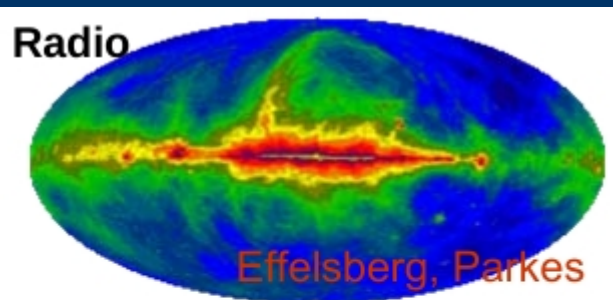

فاصله: $2/2$ میلیون سال نوری
قطر: ۸۰ هزار سال نوری

Coma Cluster

خوشه کهکشانی: کما

فاصله: ۳۲۰ میلیون سال نوری
ابعاد: ده میلیون سال نوری

علم چیست؟

مطالعه سیستماتیک عالم

جمع آوری حقایق علمی

به روز رسانی فرضیه

حدس یک توضیح
(حدس = فرضیه)

تست فرضیه

چرا نجوم و اختر فیزیک جالب و مهم هستند؟

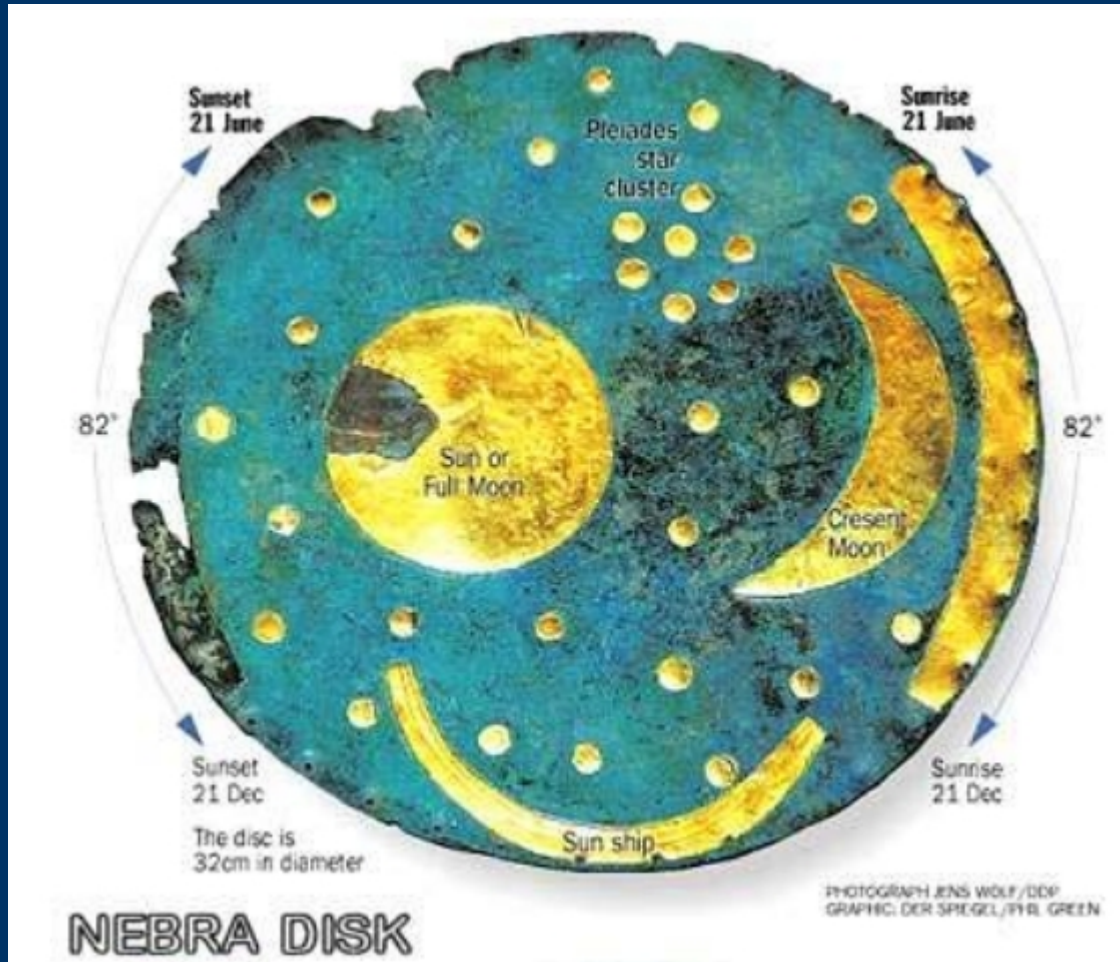
از نظر تاریخی از قدیمی ترین دانشهاست

کاربرد عملی: تقویم (کشاورزی)، جهت یابی پیش از جی پی اس، آب و هوای فضایی
اهمیت از منظر فلسفه/مذهب

قدیمی ترین تقویم ها حدود ۴۰۰۰ سال قبل در مصر = نجوم جدی

اولین نقشه نجومی تقریبا در قرن دهم

نجوم مدرن: قرن شانزدهم با تیکو براهه، کوپرنیک، کپلر و غیره آغاز شد

قدیمی ترین نقشه آسمان از برنز با ۳۶۰۰ سال قدمت

نقشه قرن دهم چینی ها از آسمان

سهم اخترفیزیک در فیزیک بنیادی

ماده تاریک

امواج گرانشی

جرم دار شدن نوترینو

در اخترفیزیک بیشتر اطلاعات از طیف الکترومغناطیس بدست می آید.
مقدار کمی هم از رصد پرتوهای کیهانی و نوترینو ها

پرسش های اساسی

منجمان چه چیزهایی آموخته اند؟
آنها چگونه این چیزها را آموخته اند؟

واحد طول: متر، واحد نجومی، سال نوری، پارسک

(AU) یک واحد نجومی \equiv فاصله زمین تا خورشید

$$= 1.5 \times 10^{11} \text{ meters}$$

$$= 150 \text{ million kilometers}$$

1 light year (ly) \equiv مسافت طی شده توسط نور طی یک سال

$$= 9.5 \times 10^{15} \text{ meters}$$

$$= 63,000 \text{ AU}$$

$$1 \text{ pc} = 3.26 \text{ ly}$$

واحد زمان: ثانیه و سال

$$\begin{aligned} 1 \text{ year} &\equiv \text{چرخش زمین دور خورشید} \\ &= 365 \frac{1}{4} \text{ days} = 3.2 \times 10^7 \text{ seconds} \end{aligned}$$

$$\text{عمر یک منجم} \approx 1.2 \times 10^9 \text{ seconds} \approx 40 \text{ years}$$

$$\text{عمر زمین} = 4.6 \times 10^9 \text{ years}$$

عمر عالم ≈ 13 میلیارد سال

واحد جرم: کیلوگرم

Mass of astronomer = 70 kg

Mass of Earth = 6×10^{24} kg

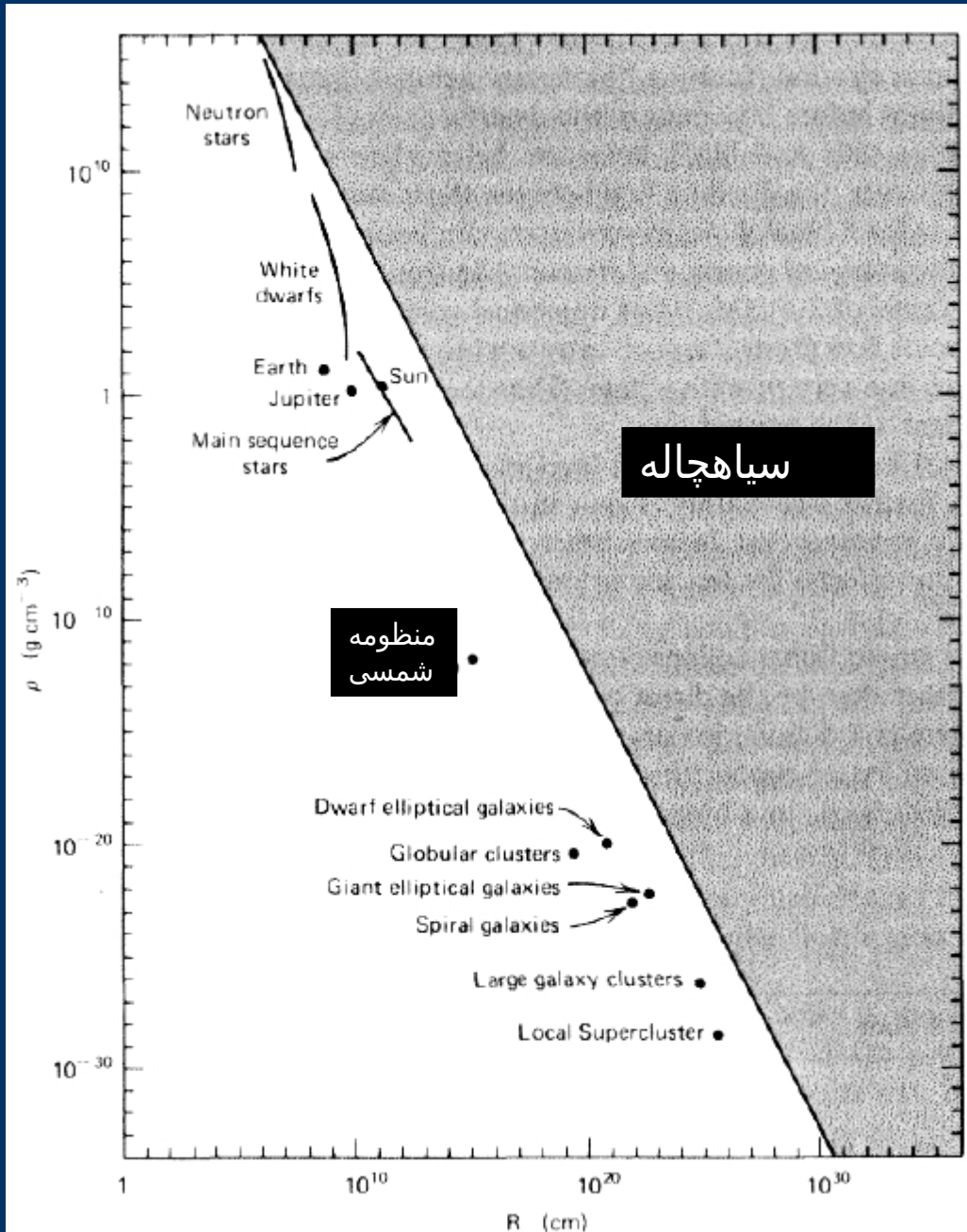
Mass of Sun = 2×10^{30} kg
= 330,000 \times mass of Earth

نگاهی به ابعاد و جرمها در عالم

Object	length [m]
Electron	$2.8 \cdot 10^{-15}$
Bohr-Radius	$5.3 \cdot 10^{-11}$
ISM dust	$3 \cdot 10^{-7}$
Blue whale	$3 \cdot 10^1$
Comet (core)	$5.5 \cdot 10^3$
Neutron star radius	$1 \cdot 10^4$
Solar radius	$7 \cdot 10^8$
Astronomical Unit	$1.5 \cdot 10^{11}$
Lightyear	$9.46 \cdot 10^{15}$
Parsec	$3.08 \cdot 10^{16}$
next star	$4 \cdot 10^{16}$
globular cluster	$4 \cdot 10^{18}$
Milky Way Galaxy	$8 \cdot 10^{20}$
Distance M 31	$2 \cdot 10^{22}$
Diameter Virgo	$1 \cdot 10^{23}$
Distance Virgo	$7 \cdot 10^{23}$
Universe	$1 \cdot 10^{27}$

Object	mass [kg]
Electron	$9.11 \cdot 10^{-31}$
Proton	$1.67 \cdot 10^{-27}$
Z_0	$1.60 \cdot 10^{-25}$
Planck mass	$2.1 \cdot 10^{-8}$
Tyrannosaurus Rex	10^5
Comet	$1 \cdot 10^{13}$
Mountain	$3 \cdot 10^{14}$
Planetoid	$3 \cdot 10^{19}$
Earth moon	$7.3 \cdot 10^{22}$
Earth	$6.0 \cdot 10^{24}$
Jupiter	$1.9 \cdot 10^{27}$
Sun	$2.0 \cdot 10^{30}$
Globular Cluster	$1 \cdot 10^{36}$
Milky Way galaxy	$2 \cdot 10^{42}$
Coma galaxy cluster	$2 \cdot 10^{45}$
Universe	$4 \cdot 10^{51}$

نگاهی به ابعاد و جرمها در عالم

from Shapiro, Teukolsky:
Black Holes, White Dwarfs and
Neutron Stars

کره سماوی

مفاهیم اساسی در کره سماوی

کره سماوی به ۸۸ منطقه تقسیم شده است

میتوان فرض کرد که ستاره ها به کره سماوی چسبیده اند

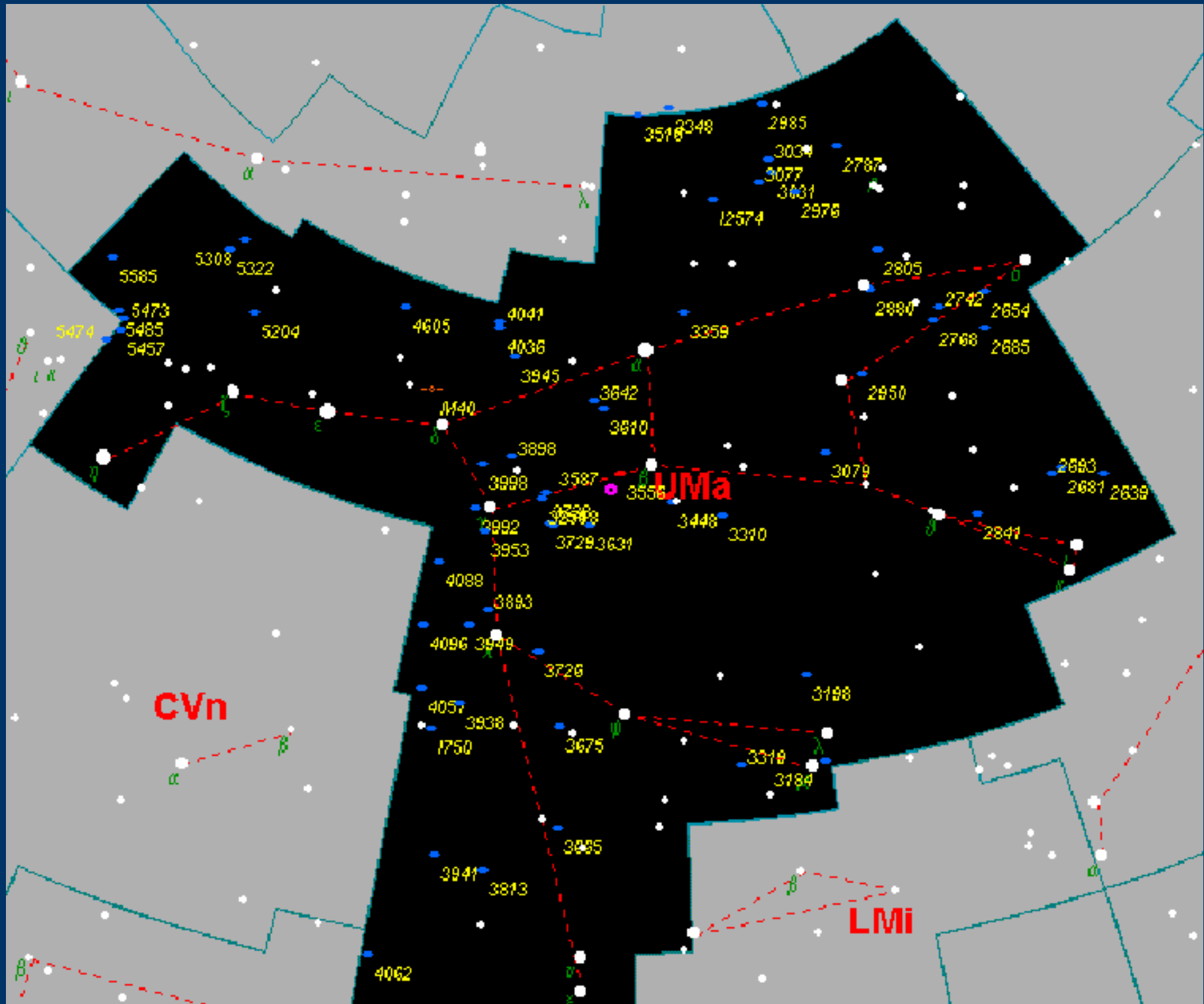
کره سماوی روزی یک بار حول قطب های سماوی دوران می کند

خورشید حرکت غرب به شرق در کره سماوی دارد و سالی یک بار دوران می کند

ماه نسبت به ستاره ها از غرب به شرق حرکت می کند و طی یک ماه دوران می کند

آسمان به ۸۸ صورت فلکی تقسیم شده است

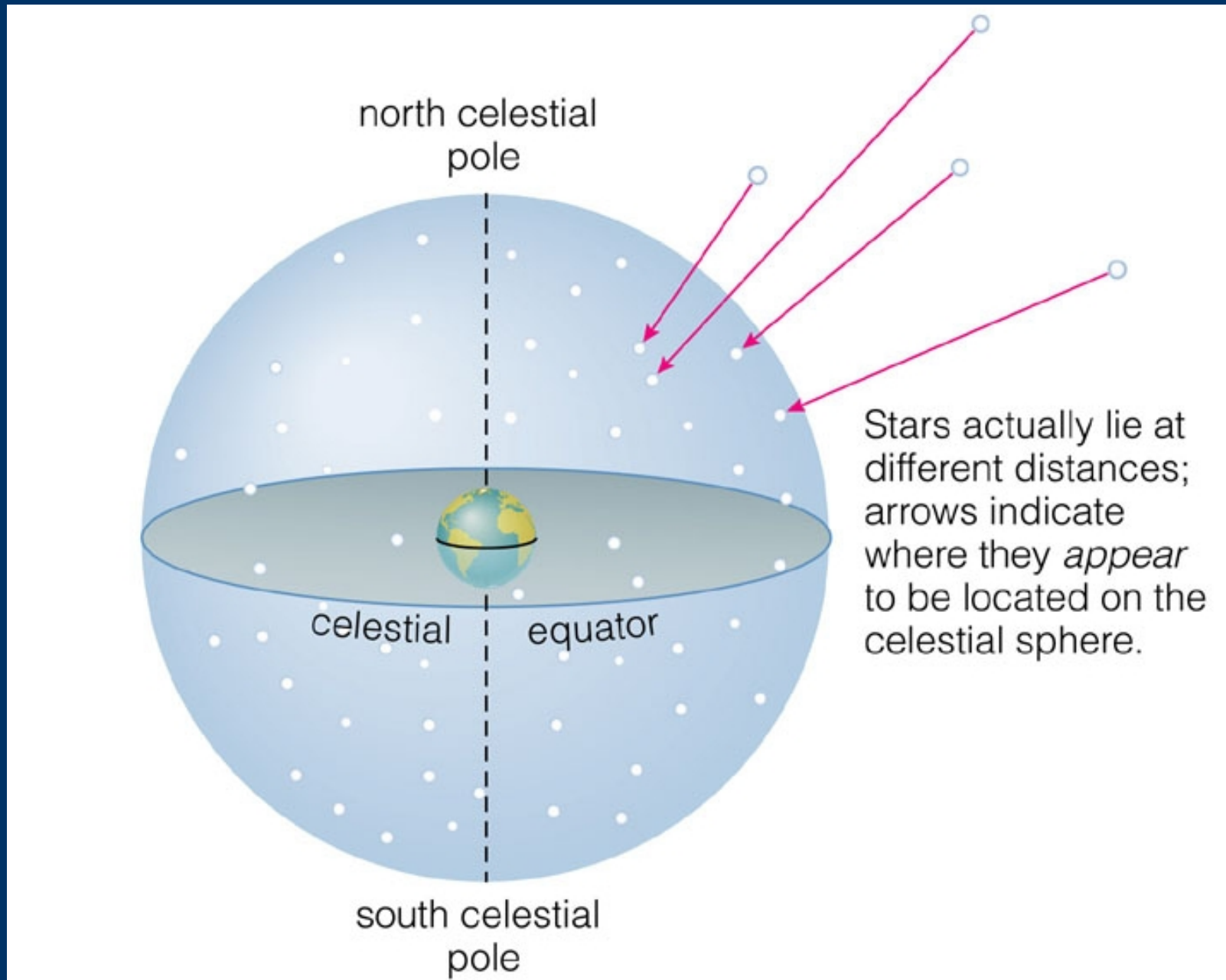
ستاره ها به کره سماوی چسبیده اند

اندازه گیری فاصله ستاره ها دشوار است

می توان تصور کرد که تمام ستاره ها فاصله واحدی از زمین دارند و روی کره واحدی قرار دارند

مکان ستاره ها روی کره سماوی معلوم و قابل اندازه گیری است هرچند فاصله نامعلوم باشد

کره سماوی یک کره فرضی است که زمین مرکز آن است

نقاط ویژه در کره سماوی

قطب شمال سماوی = نقطه ای که درست بالای
قطب شمال زمین است

قطب جنوب سماوی

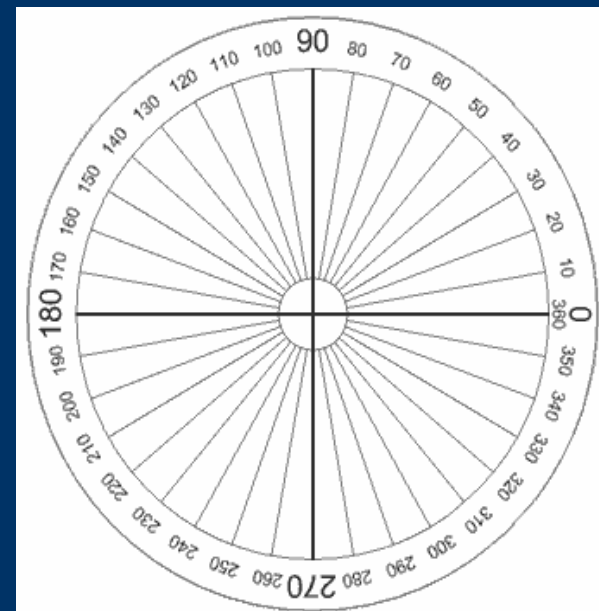
استوای سماوی = دایره ای به موازات استوای زمین

اندازه گیری فاصله در کره سماوی

360 degrees in a circle

60 arcminutes in a degree

60 arcseconds in an arcminute

اندازه ماه و خورشید = نیم درجه

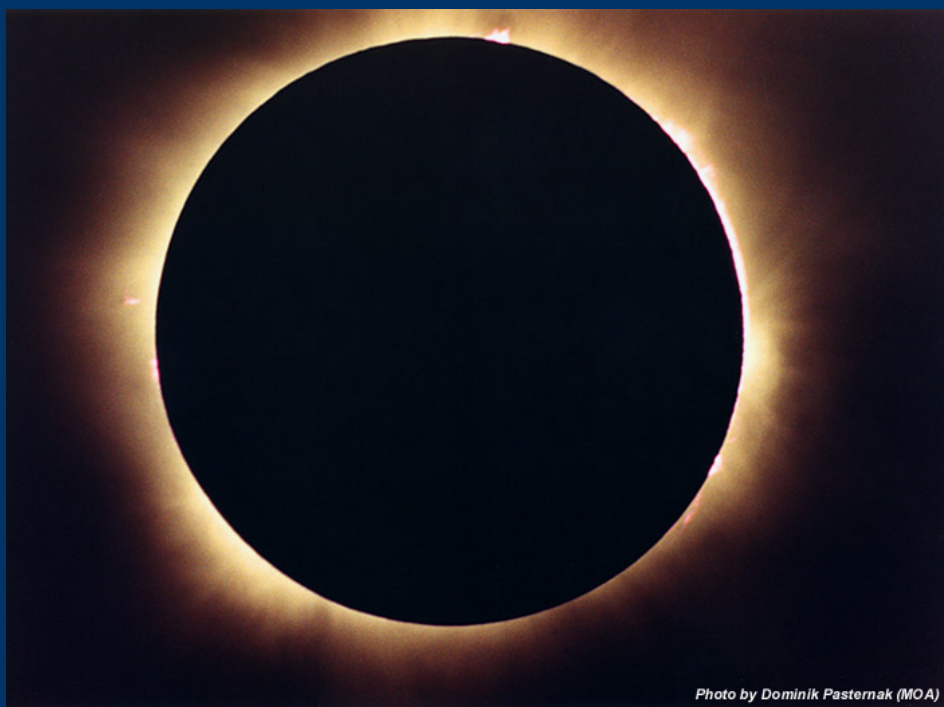
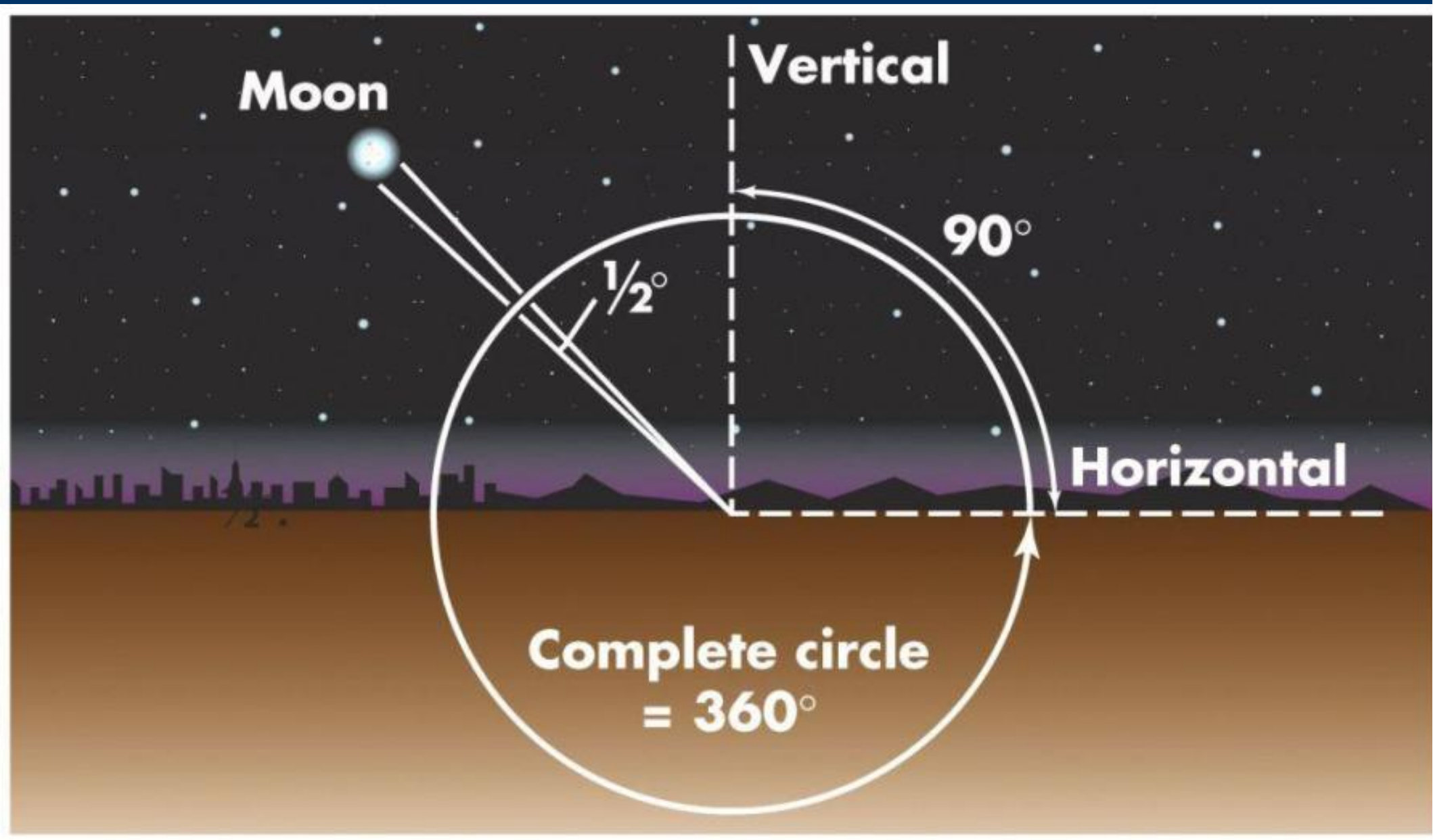
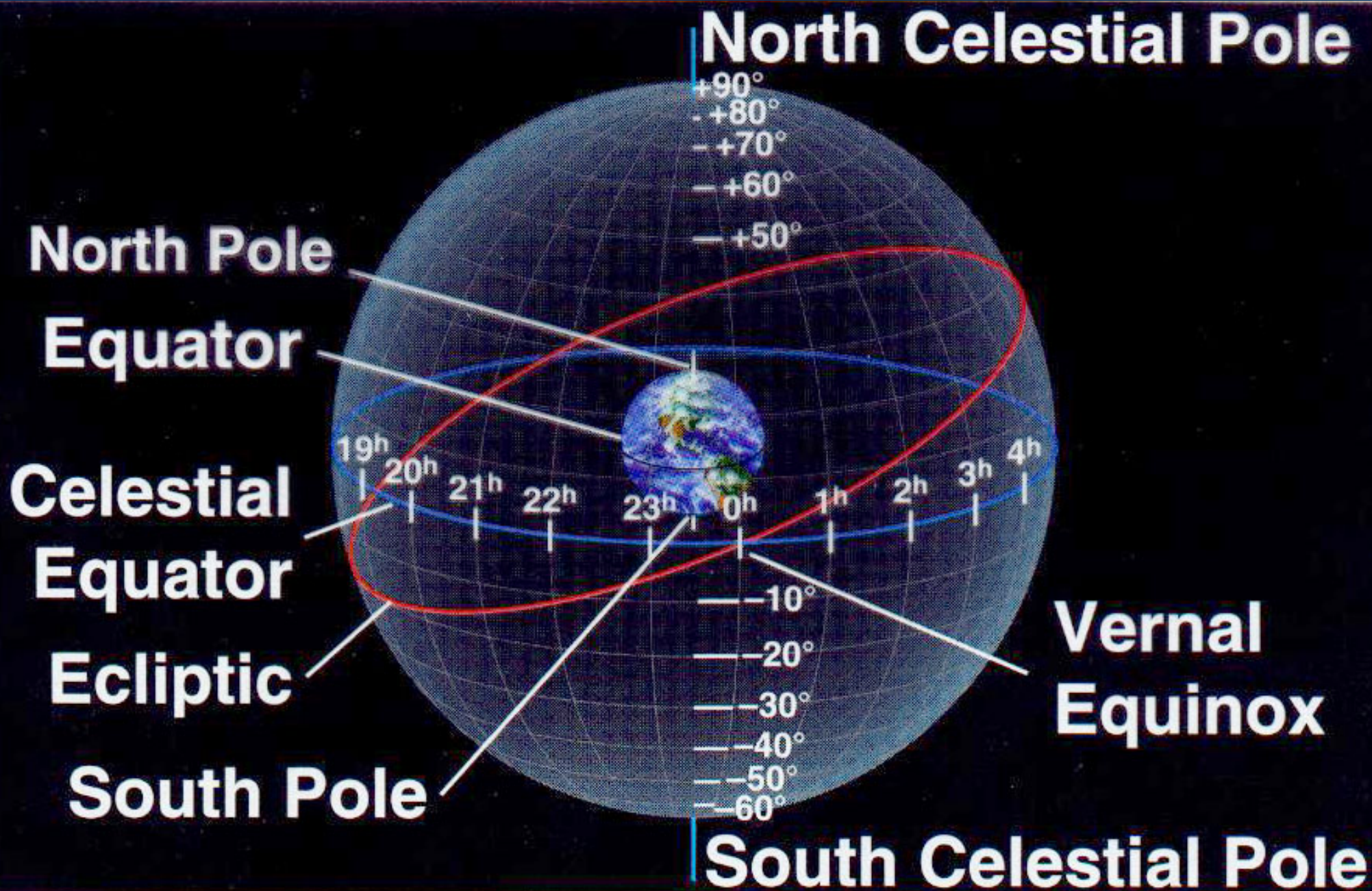

Photo by Dominik Pasternak (MOA)

کره سماوی حول قطب سماوی روزی یکبار دوران می کند

مشاهده: ستاره ها، خورشید، ماه به شکل پادساعتگرد گرد قطب سماوی دوران میکنند

اجسام در نزدیکی استوای سماوی از شرق طلوع و از غرب غروب میکنند

توضیح دوران یک روزه ستاره ها

فرضیه اول

(Ptolemy, 2nd century):

زمین ساکن است، ستاره ها به کره ای چسبیده اند که روزی یکبار گرد زمین دوران می کند

غلط

فرضیه دوم

(Copernicus, 16th cent.):

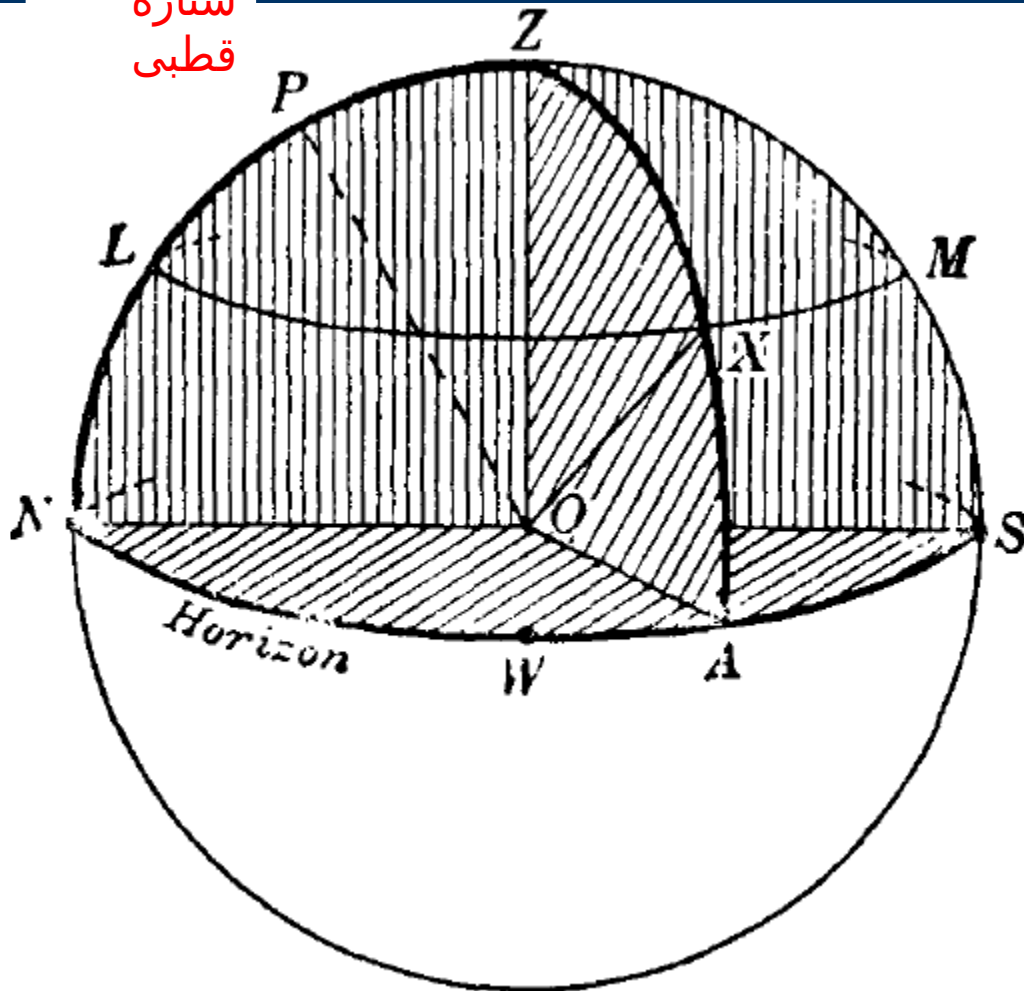
ستاره ها ساکن اند، زمین حول محوش روزی یک بار دوران می کند

صحیح

دستگاه مختصات افقی

شمال
= سماوی
ستاره
قطبی

سرسو

قطب
شمال

سمت و ارتفاع

Altitude , Azimuth

NAS: افق سماوی

ZAX : بخشی از یک دایره عظیمه

AX : ارتفاع a

ZX : زاویه سرسو z

$ZA = 90 \text{ degree}$

$z = 90 - a$

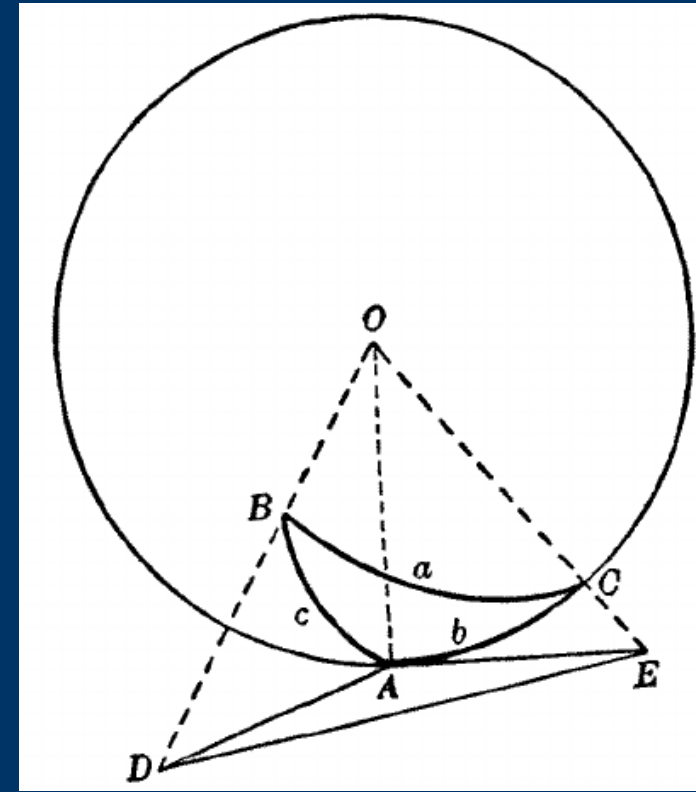
LXM : بخشی از یک دایره صغیره

سمت : $PZX = NA$ φ

اثبات رابطه کسینوس

$$DE^2 = AD^2 + AE^2 - 2 AD AE \cos A$$

$$DE^2 = OD^2 + OE^2 - 2 OD OE \cos a$$

$$2 OD OE \cos a = (OD^2 - AD^2) + (OE^2 - AE^2) + 2 AD AE \cos A$$

$$OD^2 - AD^2 = OA^2$$

$$OE^2 - AE^2 = OA^2$$

$$OD OE \cos a = OA^2 + AD AE \cos A$$

$$\begin{aligned} OA/OD &= \cos b \\ OA/OE &= \cos c \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} AD/OD &= \sin b \\ AE/OE &= \sin c \end{aligned}$$

$$\cos a = \cos b \cos c + \sin b \sin c \cos A$$

$$\cos a = \cos b \cos c + \sin b \sin c \cos A$$

در حد زوایای کوچک داریم

$$1 - a^2/2 = (1 - b^2/2)(1 - c^2/2) + b.c. \cos A$$

$$a^2 = b^2 + c^2 - 2 b c \cos A$$

فاصله زاویه ای دو نقطه روی کره

$$\theta_1, \varphi_1$$

$$\theta_2, \varphi_2$$

$$\cos \alpha = \cos \theta_1 \cos \theta_2 + \sin \theta_1 \sin \theta_2 \cos (\varphi_2 - \varphi_1)$$

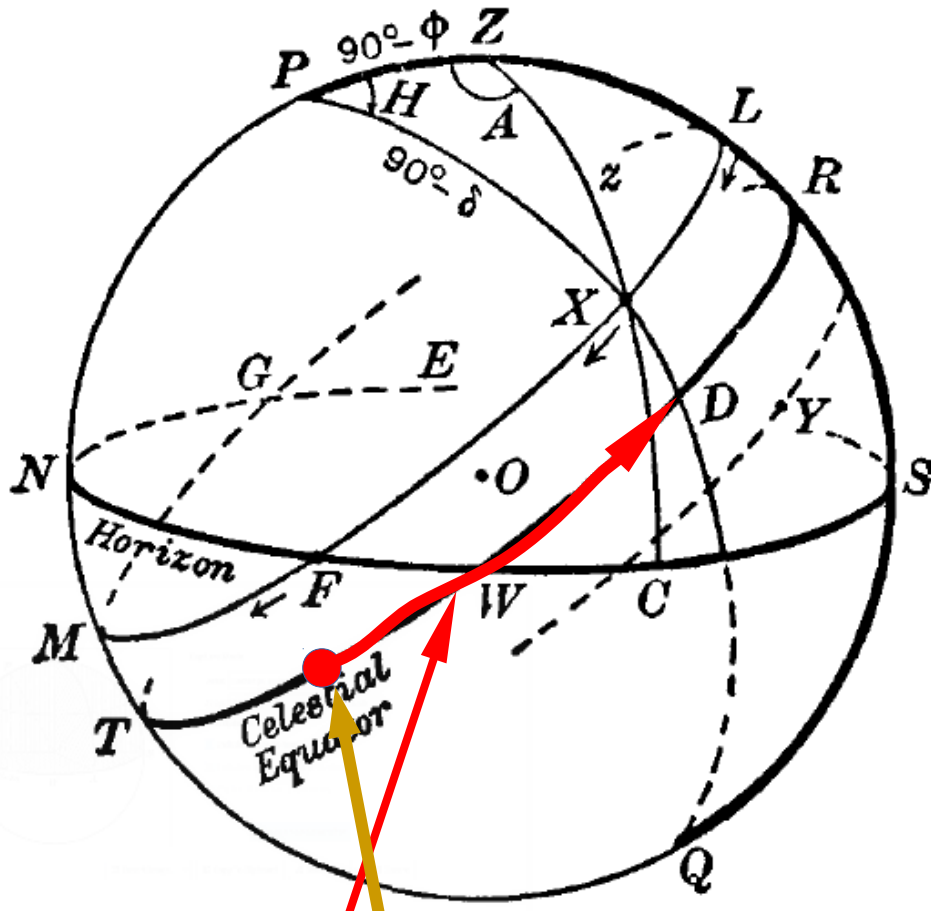
مثال: فاصله زاویه ای دو نقطه که در دستگاه مختصات افقی سمت و ارتفاع زیر را دارند حساب کنید

Lat1 = +41.9
Long1 = 12.5 E

Lat2 = +32.2
Long2 = 111.0 W

$\alpha = 89.5$ degree

دستگاه استوایی - ۱

استوای آسمان = امتداد استوای زمین
 قطب آسمان = امتداد محور دوران زمین
 نصف النهار = نیم دایره ای که از قطب شمال و جنوب عبور کند

PZQ : نصف النهار ناظر

PXQ : نصف النهار جسم

TDR : استوای سماوی

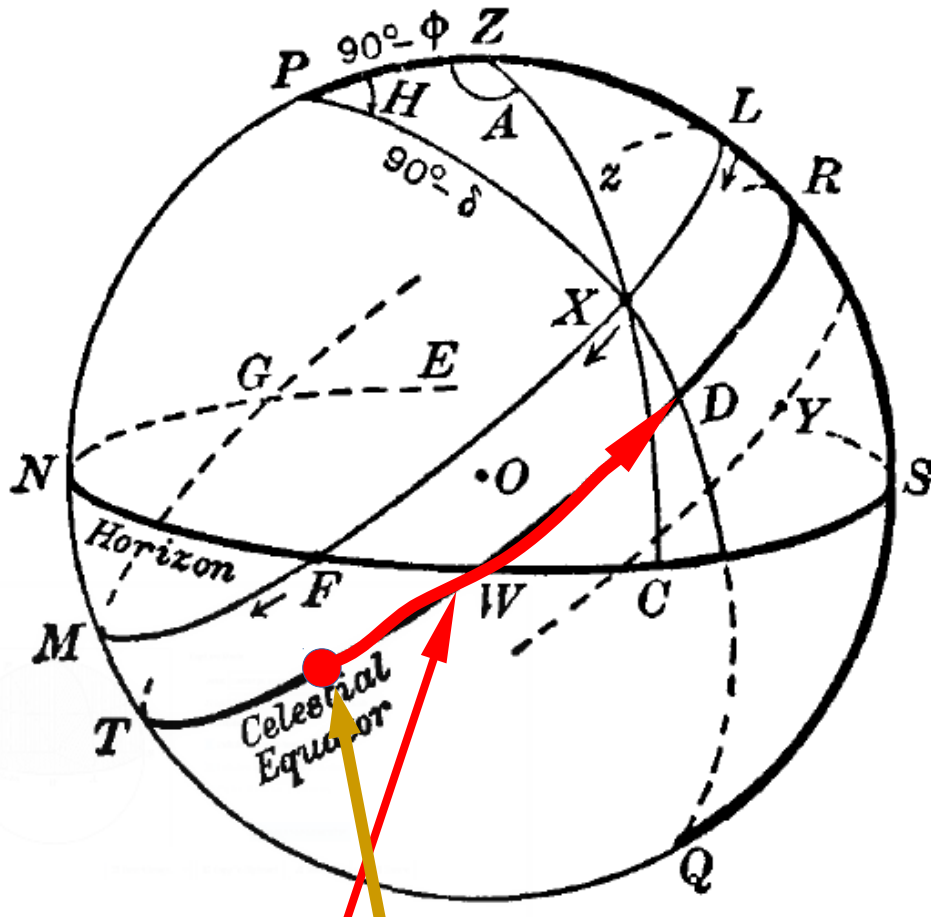
NWS : افق ناظر

LXM : دایره صغیره مسیر ستاره در آسمان

بعد

گاما حمل

دستگاه استوایی - ۲

استوای آسمان = امتداد استوای زمین
 قطب آسمان = امتداد محور دوران زمین
 نصف النهار = نیم دایره ای که از قطب شمال و جنوب عبور کند

میل δ declination XD :

زاویه ساعتی H hour angle RD :

زاویه ساعتی زاویه نصف النهار ناظر تا پای جسم در راستای غرب است

بعد فاصله گاما حمل تا پای جسم در جهت شرق است

میل فاصله جسم از استوای سماوی روی نصف النهار جسم است

بعد

گاما حمل

دستگاه استوایی - ۳

α : 0-24 h

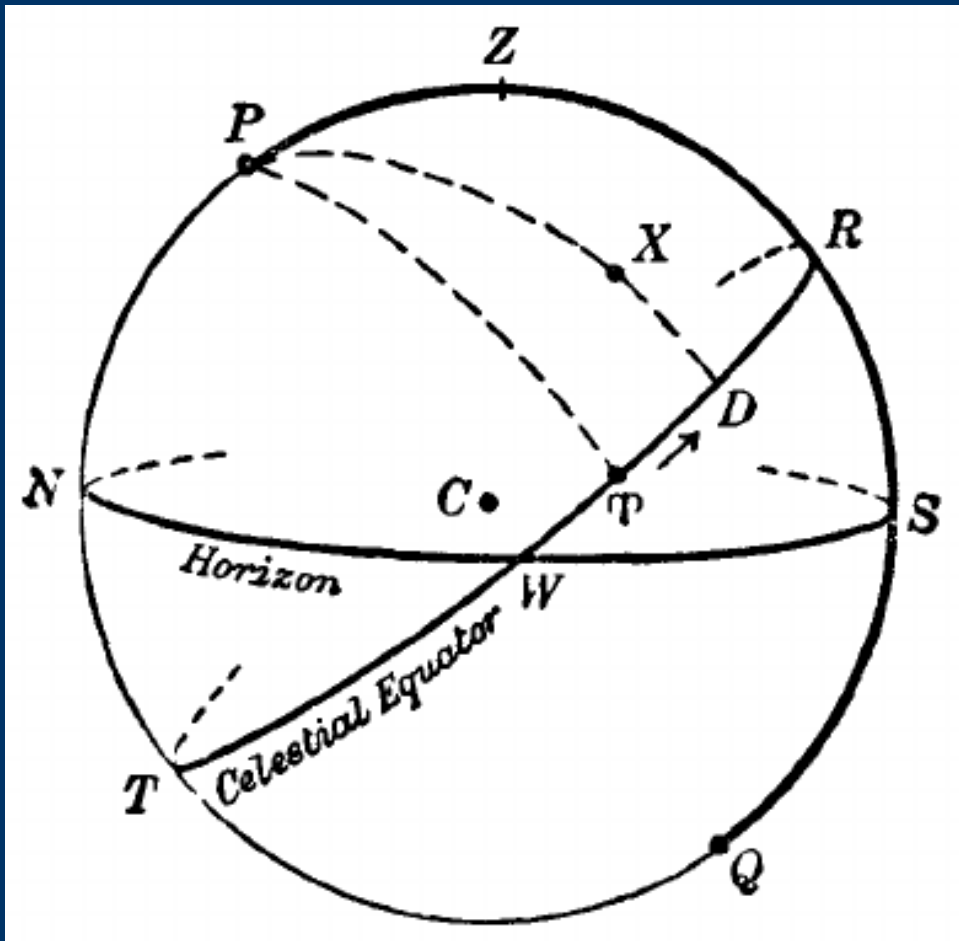
$-90 < \delta < +90$

گاما حمل نقطه **اعتدال بهاری** است: γ

مختصات خورشید؟ دایره البروج

RD: زاویه ساعتی ستاره

Ry: زاویه ساعتی گاما حمل

بعد زاویه بین نصف النهار های گاما حمل و ستاره است

زمان نجومی = زاویه ساعتی گاما حمل

شبانه روز نجومی: زمانی که طول می کشد تا ستاره ها یک دوران کامل انجام دهند

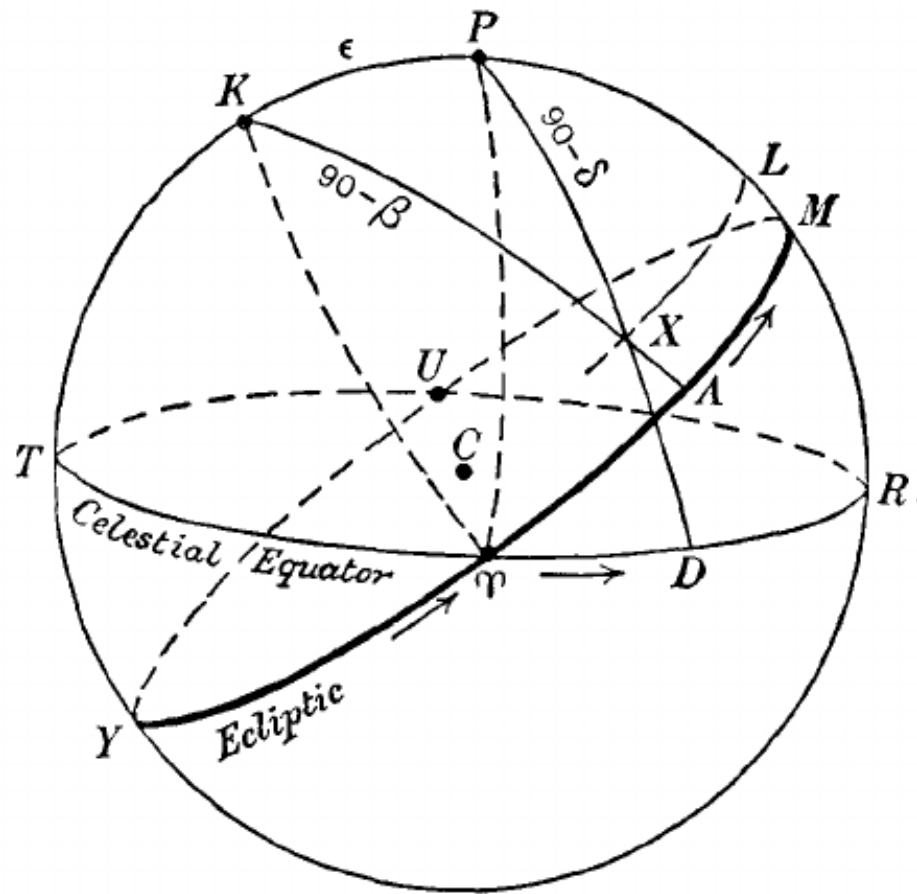
دستگاه استوایی - ۴

فصل ها

اعتدال بهاری و پاییزی
انقلاب تابستانی و زمستانی

دایره البروج: $\Upsilon\gamma M$

خورشید روی دایره البروج نسبت به
ستاره ها از غرب به شرق حرکت می کند

زاویه بین دایره البروج و استوای سماوی = ۲۳ درجه و ۲۷ دقیقه

علت وجود فصل ها: انحراف محور دوران زمین نسبت به محور مداری زمین

منطقه البروج: مجموعه صورتهای فلکی که خورشید از میان آنها عبور می کند

نور منطقه البروجی چیست؟

© R.R.

زمان

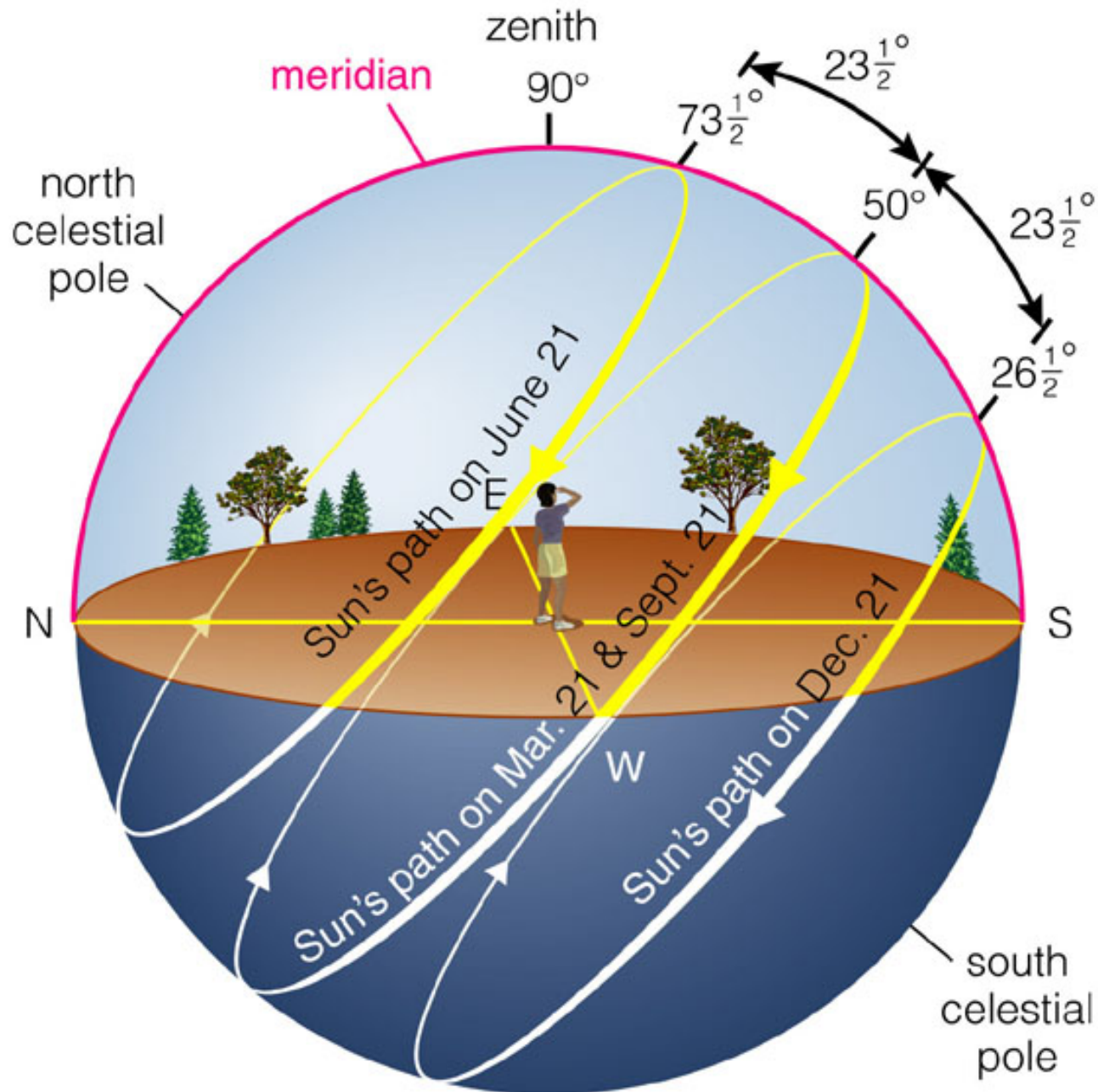
روز : بازه زمانی بین دو ظهر
سال: بازه زمانی بین دو اعتدال بهاری
ماه: زمان بین دو ماه نو

چرا تابستان گرم تر است؟

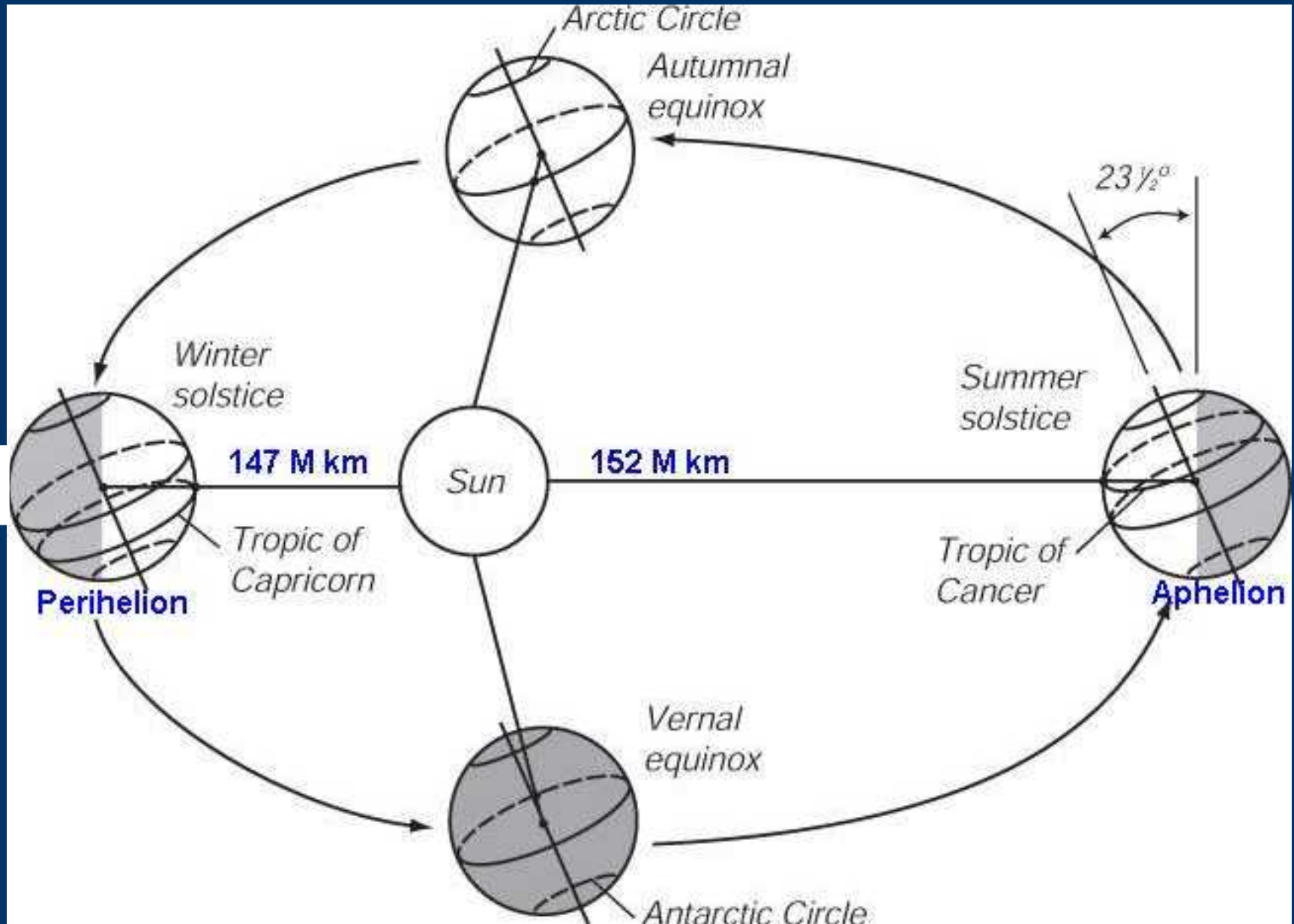
طول روز بیشتر است
خورشید به سرسو نزدیک تر است

حرکت ظاهری خورشید در فصل های مختلف

آیا در تابستان زمین به خورشید نزدیک تر است؟

حضيض

اوج

فصل ها، تقویم

خورشید روی دایره البروج نسبت به ستاره ها از غرب به شرق حرکت می کند. چرا؟

شبانه روز نجومی

مبنای اندازه گیری زمان می تواند دوران زمین حول محور خود، دوران زمین حول خورشید و یا ساعت‌های اتمی باشد. روز نجومی مدت زمانی است که گاما حمل دو بار نصف النهار مرجع ناظر را قطع کند. طول شبانه روز نجومی که به آهنگ دوران زمین بستگی دارد، به آهستگی در حال افزایش است. شبانه روز خورشیدی مدت زمان بین دو عبور خورشید از نصف النهار است. شبانه روز خورشیدی سه دقیقه و ۵۶/۵۶ ثانیه طولانی تر از شبانه روز نجومی است. در نتیجه تعداد روزهای سال بر مبنای روز نجومی یک روز بیشتر است تا بر مبنای روز خورشیدی

برای سیاره ای که در جهت حرکت مداری دوران کند

$$\frac{1}{\tau} = \frac{1}{\tau_*} - \frac{1}{P}$$

دوره تناوب حرکت انتقالی زمین حول خورشید

$$\frac{P}{\tau_*} - \frac{P}{\tau} = 1$$

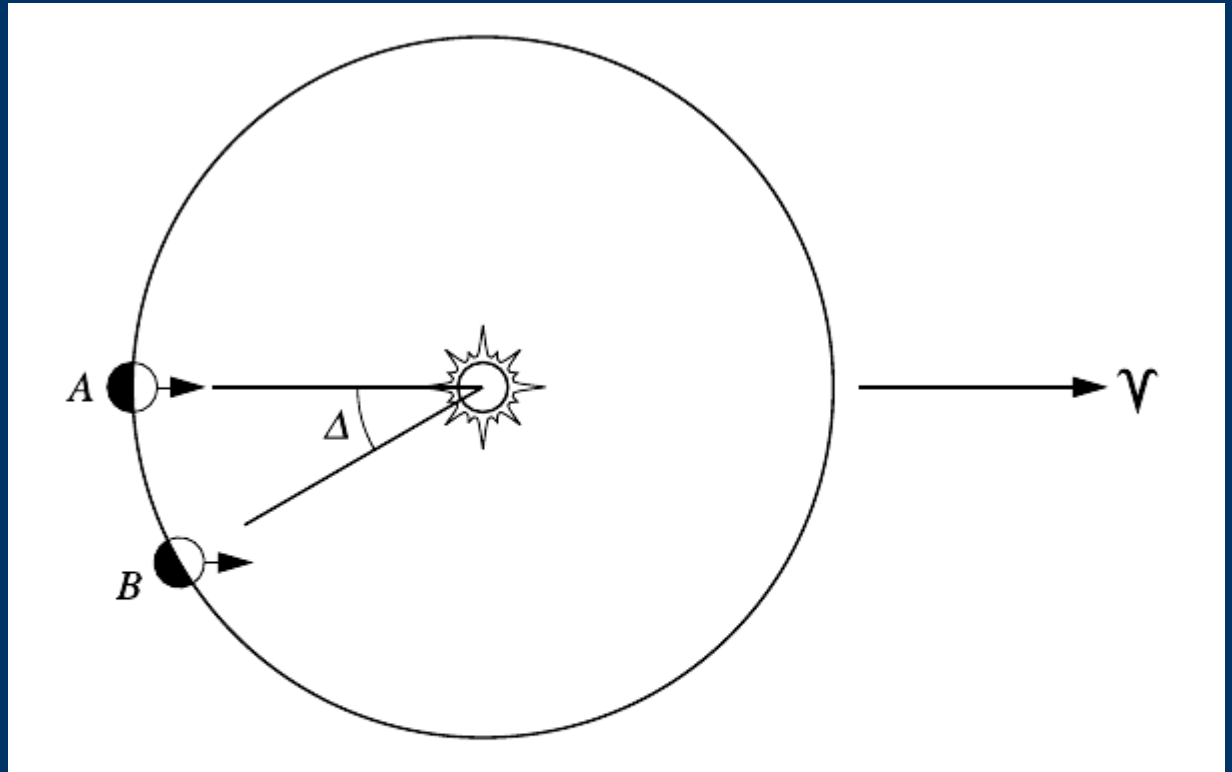
شبانه روز نجومی

شبانه روز خورشیدی

اختلاف شبانه روز نجومی و خورشیدی

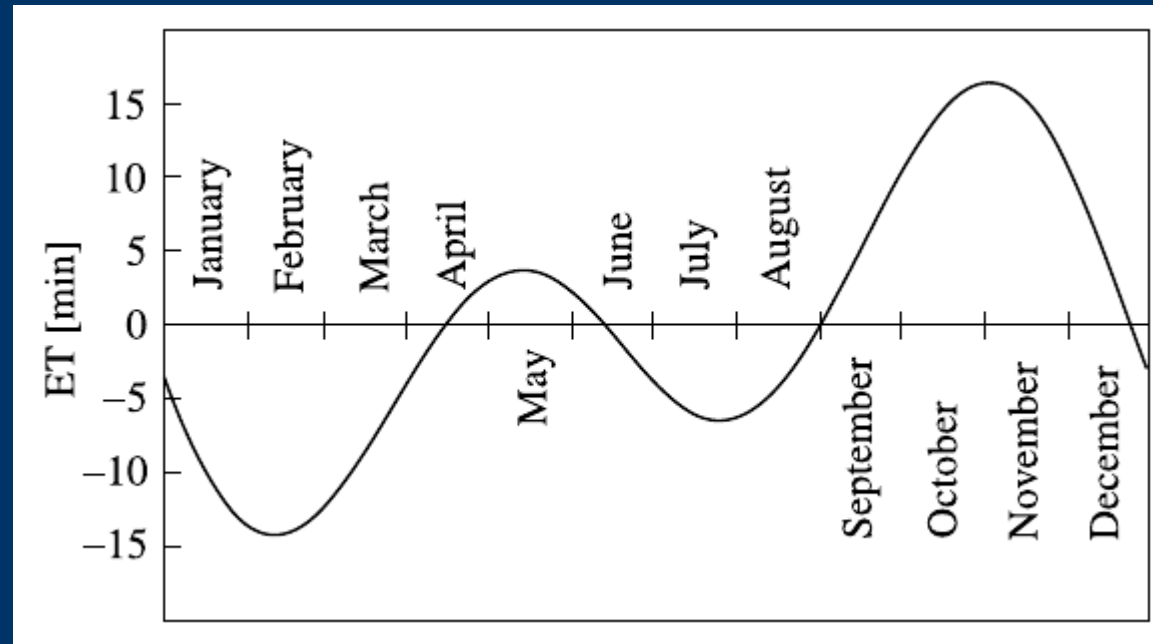
$$\frac{1}{\tau} = \frac{1}{\tau_*} + \frac{1}{P}$$

برای سیاره ای که مثل زهره در خلاف جهت حرکت مداری دوران کند

معادله زمان

شبانه روز خورشیدی متوسط با تعریف حرکت خورشید متوسط با یک سرعت ثابت در بین زمینه ستاره ها بدست می آید که مبنای شبانه روز قراردادی است. بر این مبنای یک سال $365/2422$ روز است. بر این مبنای معادله زمان اختلاف بین زمان خورشیدی و زمان خورشیدی متوسط است

توضیح حرکت خورشید

فرضیه اول

خورشید روی کره سماوی با
آهنگی قدری کندتر از
ستاره ها دوران می کند

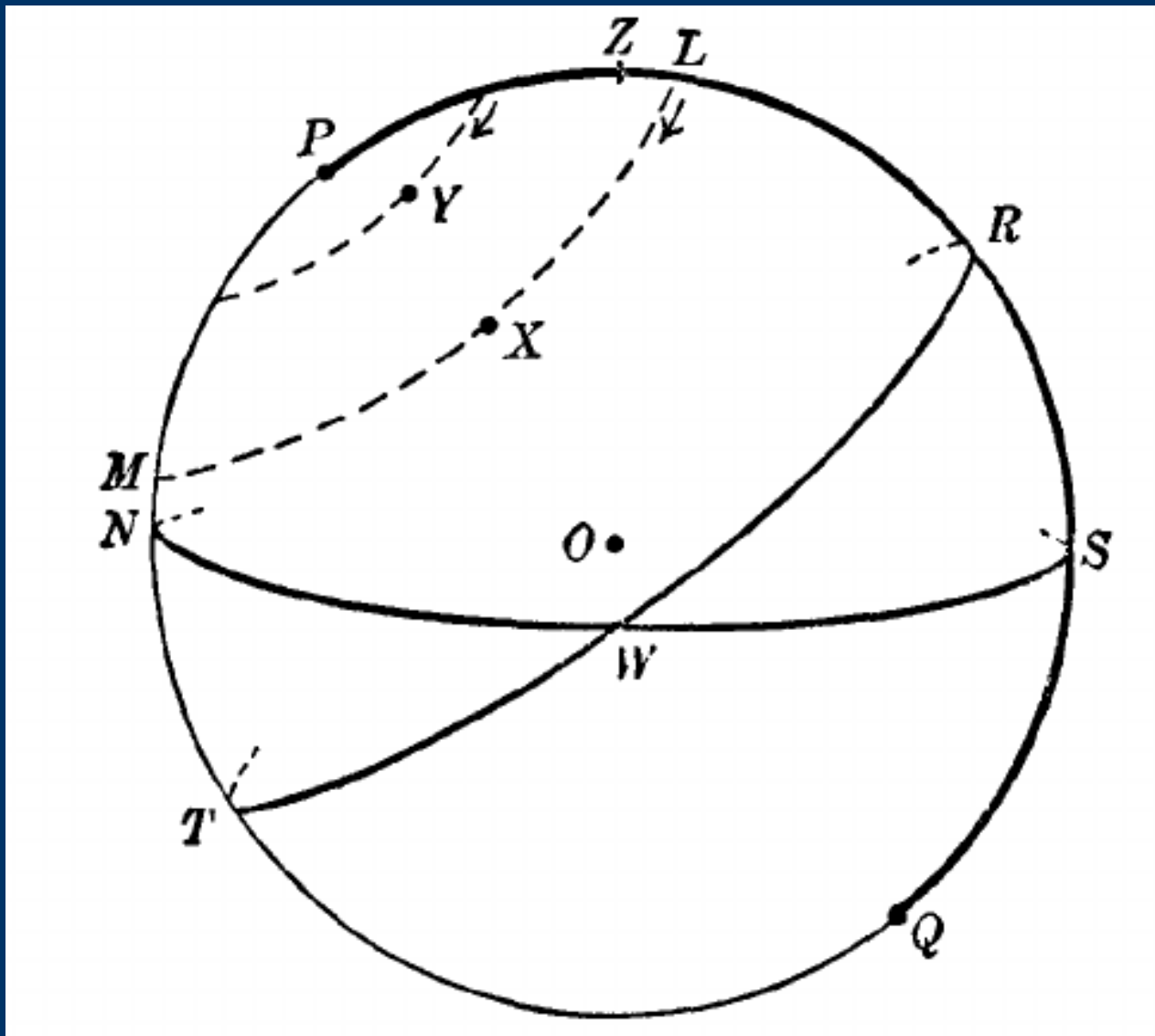
غلط

فرضیه دوم

زمین سالی یک بار گرد
خورشید دوران می کند
(کپرنیک)

صحیح

ستارگان حول قطبی
همواره بالای افق هستند

ماه در کره سماوی نسبت به ستاره ها از غرب به شرق حرکت می کند

توضیح حرکت ماه

فرضیه اول

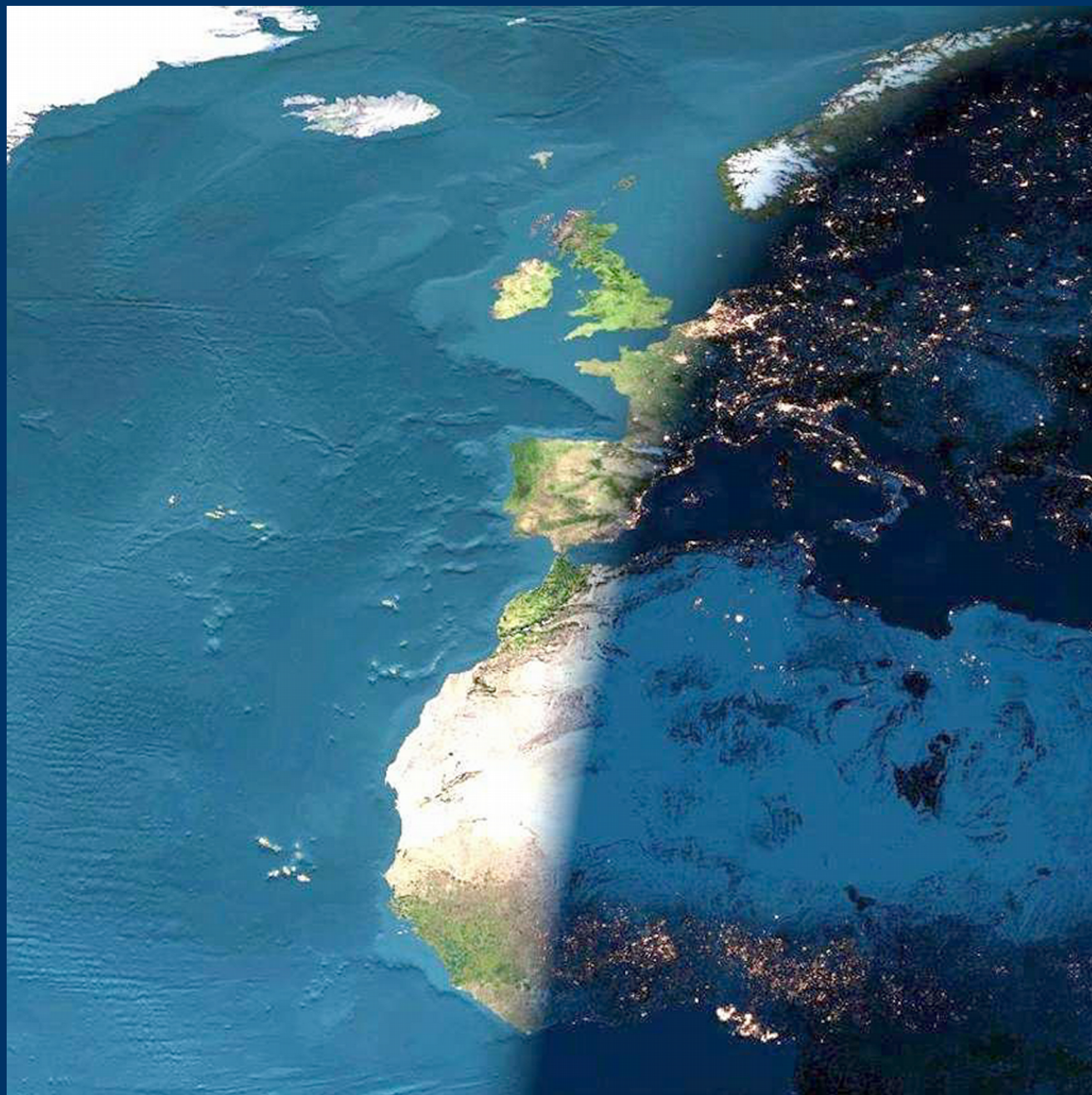
ماه روی کره سماوی با
آهنگی خیلی کندتر از
ستاره ها دوران می کند

غلط

فرضیه دوم

ماه در هر $27/3$ روز یک
بار گرد زمین دوران می
کند (کپرنیک)

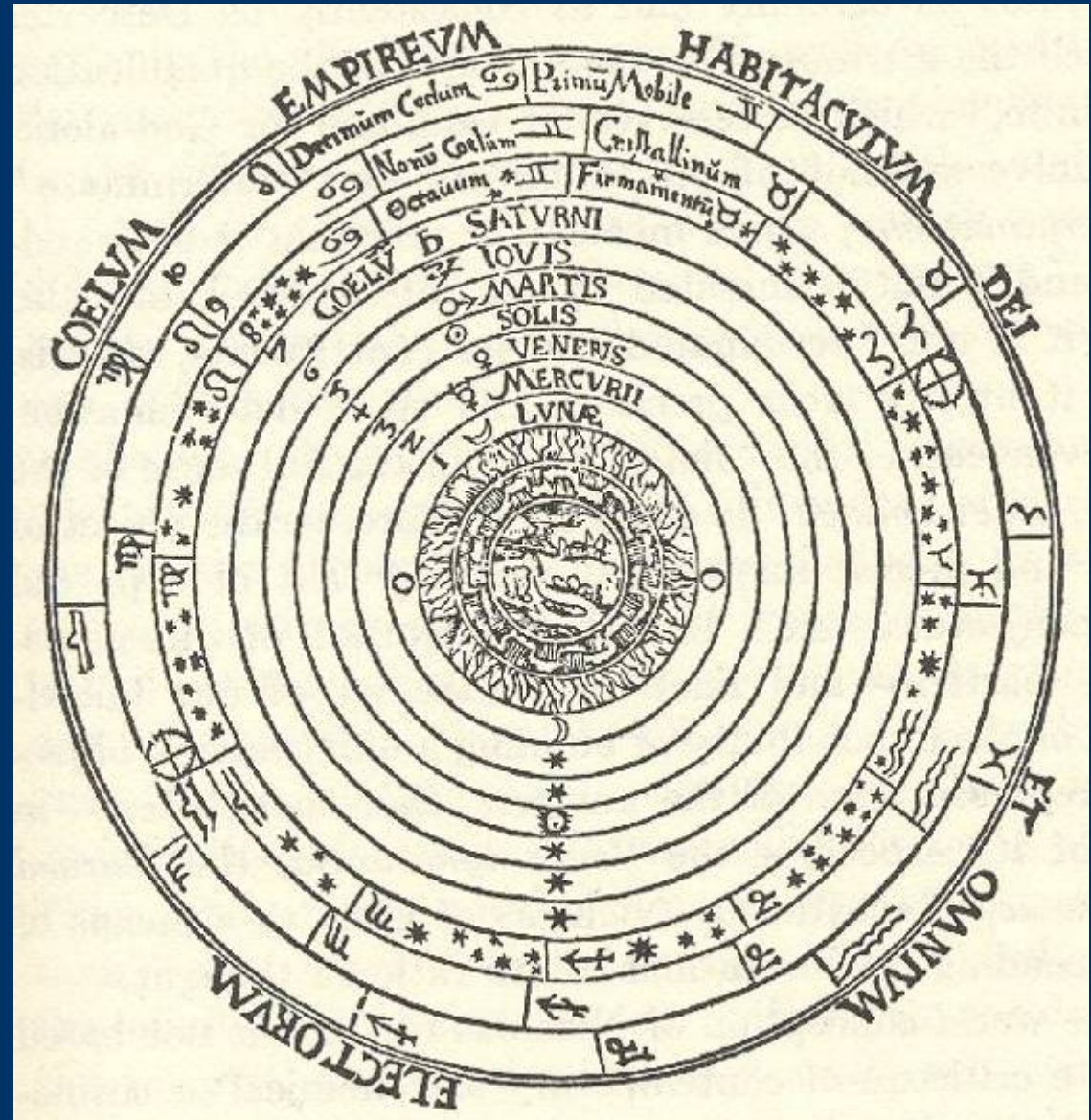
صحیح

ساختار زمین مرکزی

اعتقاد به زمین مرکزی تا قرن شانزده ادامه داشت

Cosmographia, first published 1524

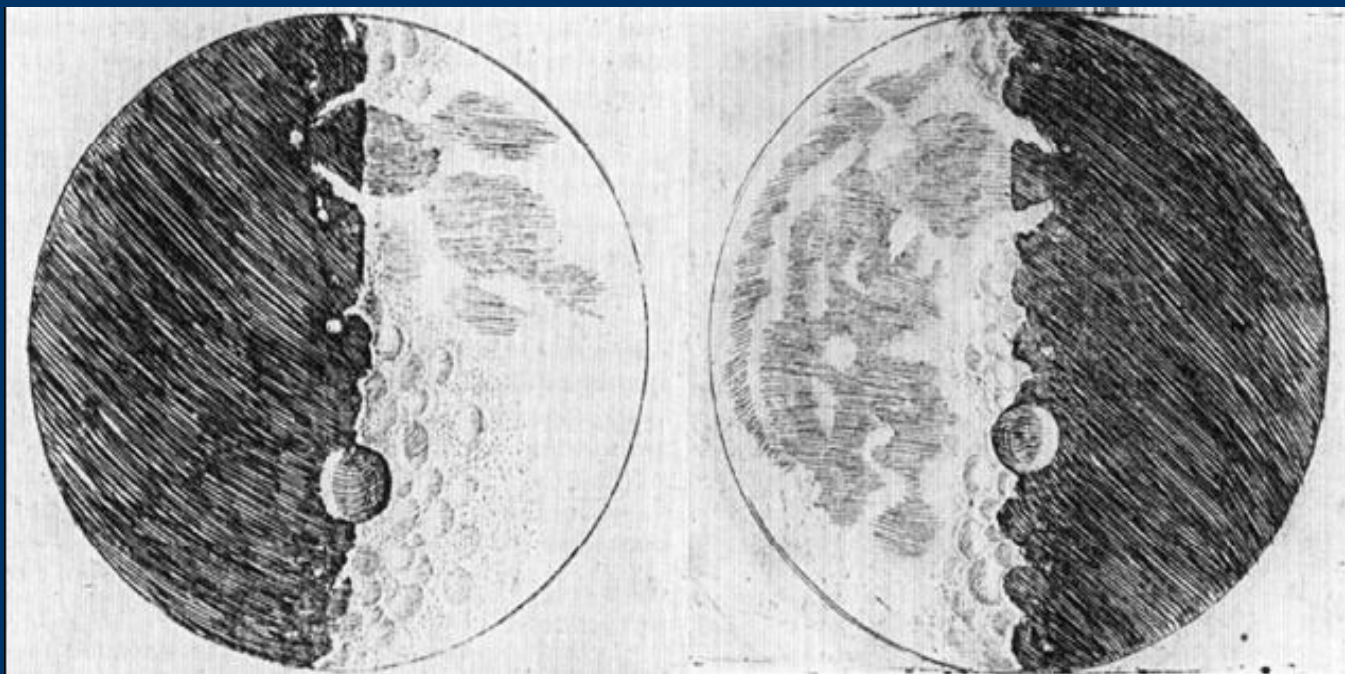
گالیله

Galileo Galilei (1564-1642): Italian

Galileo was among the first to observe the sky with a telescope (1609).

رصد کوههای ماه توسط گالیله

ماه یک کره کامل نیست

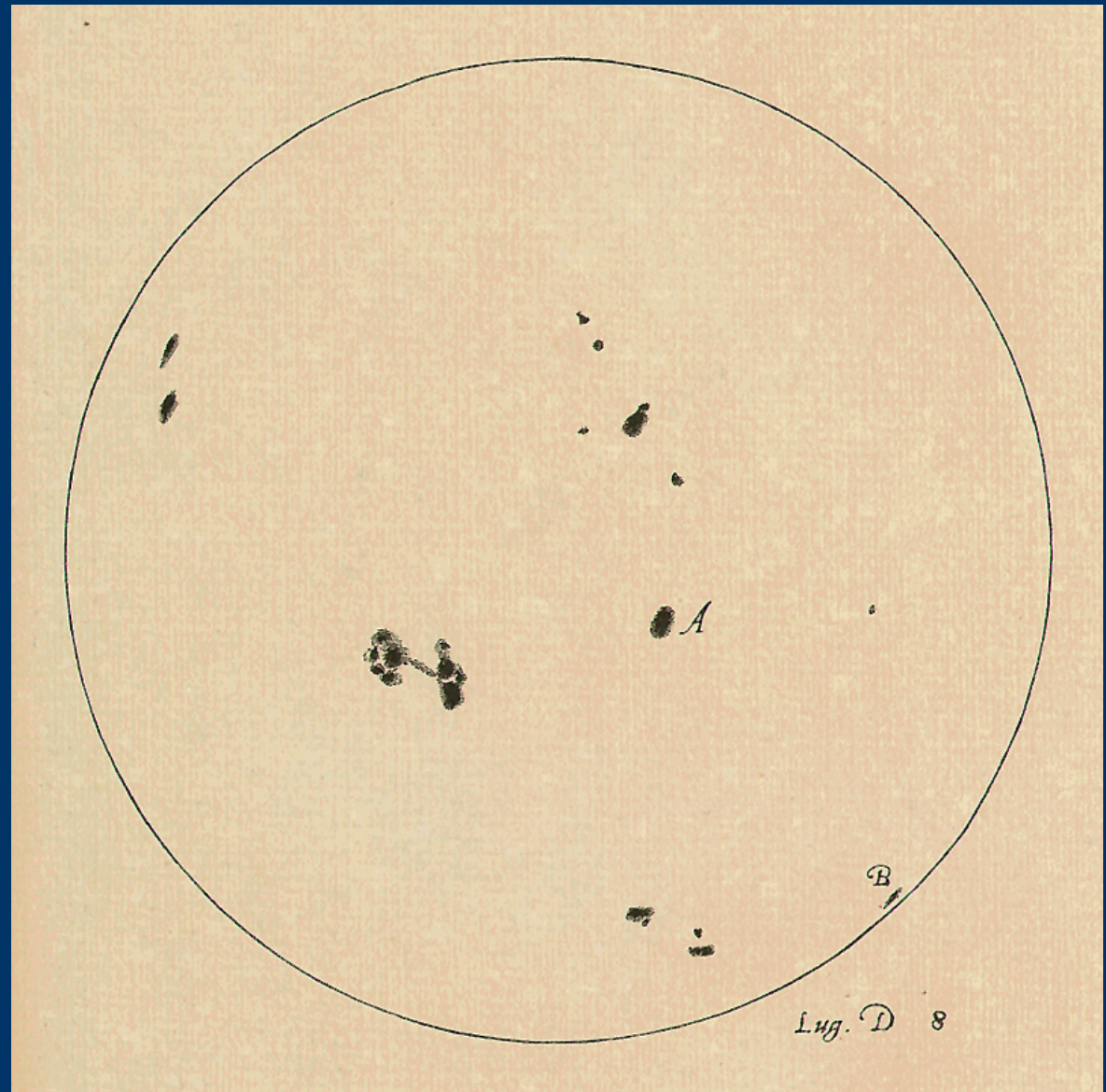

رصد لکه های خورشید

The Sun is not perfect.

Motion of sunspots indicates that the Sun is rotating.

If the Sun rotates, why not the Earth?

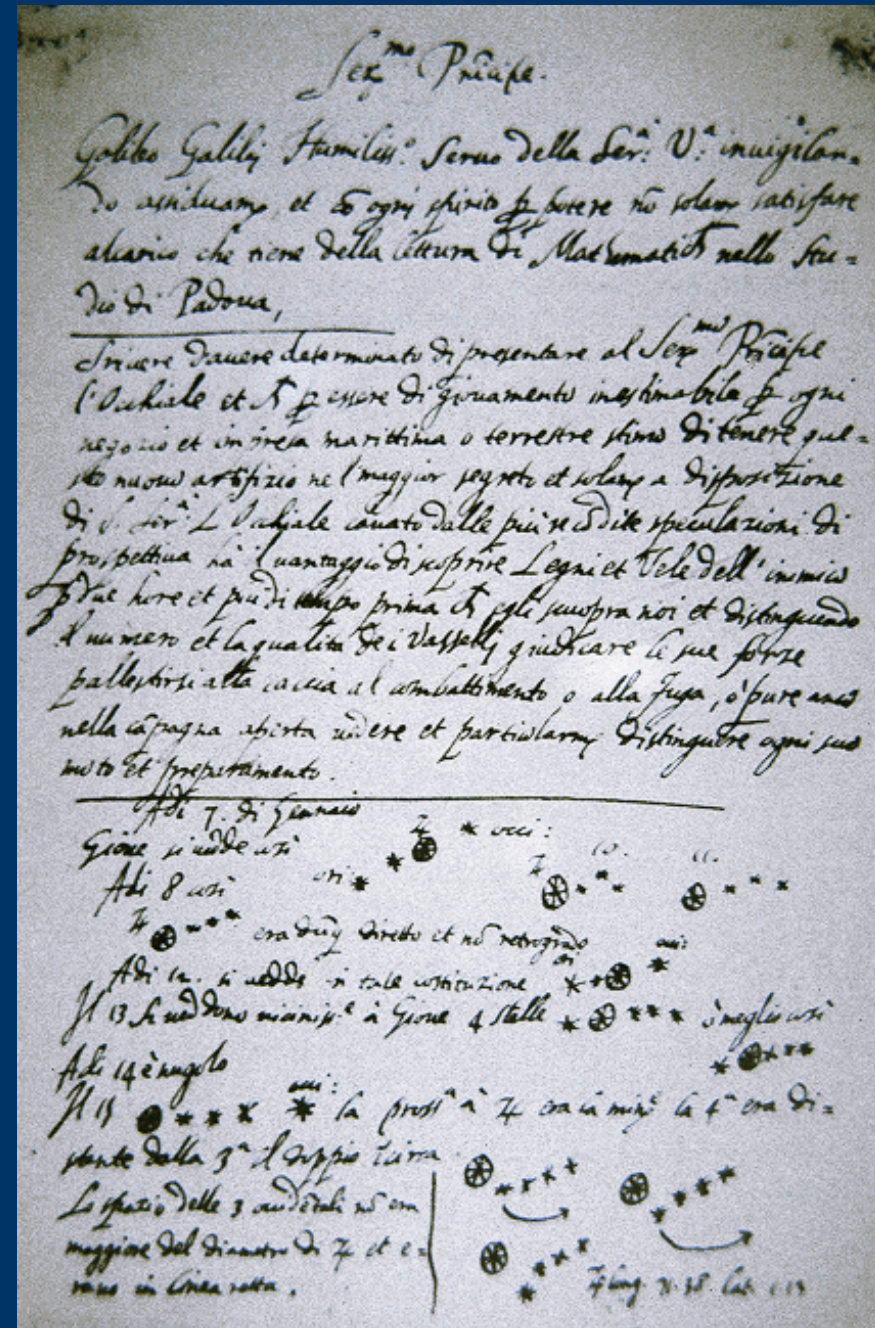

گاليله: مشتری قمر های خودش را دارد

Four “Galilean” moons of Jupiter: Io, Europa, Ganymede, & Callisto.

The Earth is **NOT** the center of all orbits in the universe.

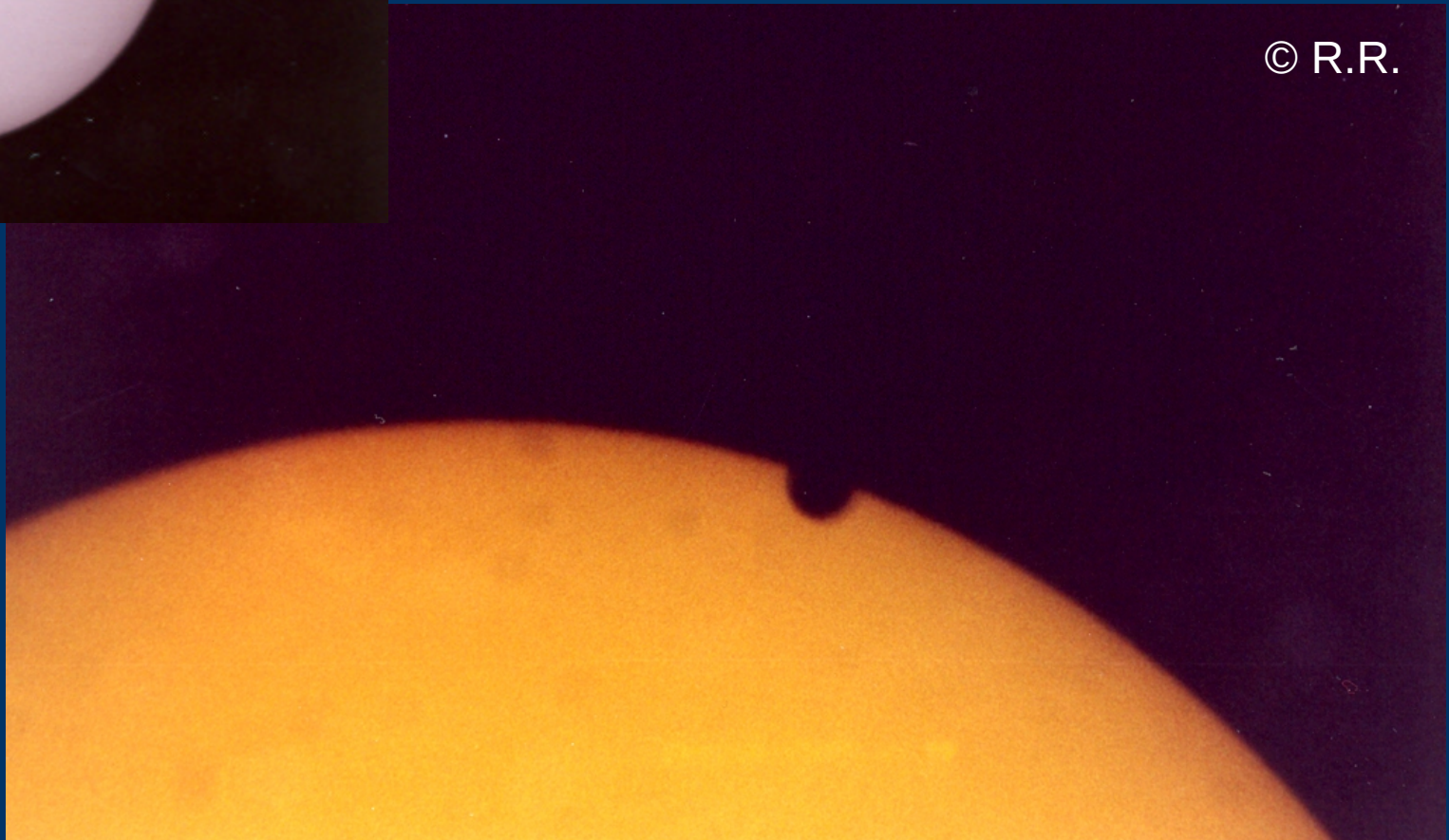

گذر زهره

© R.R.

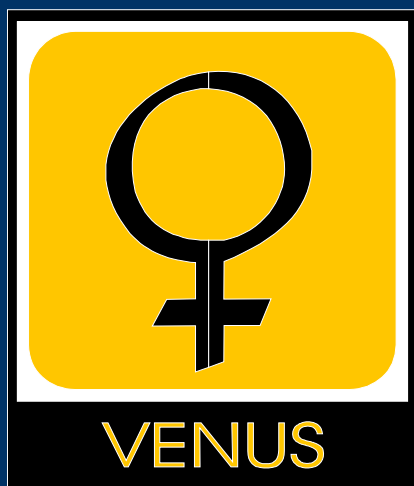

اهله زهره

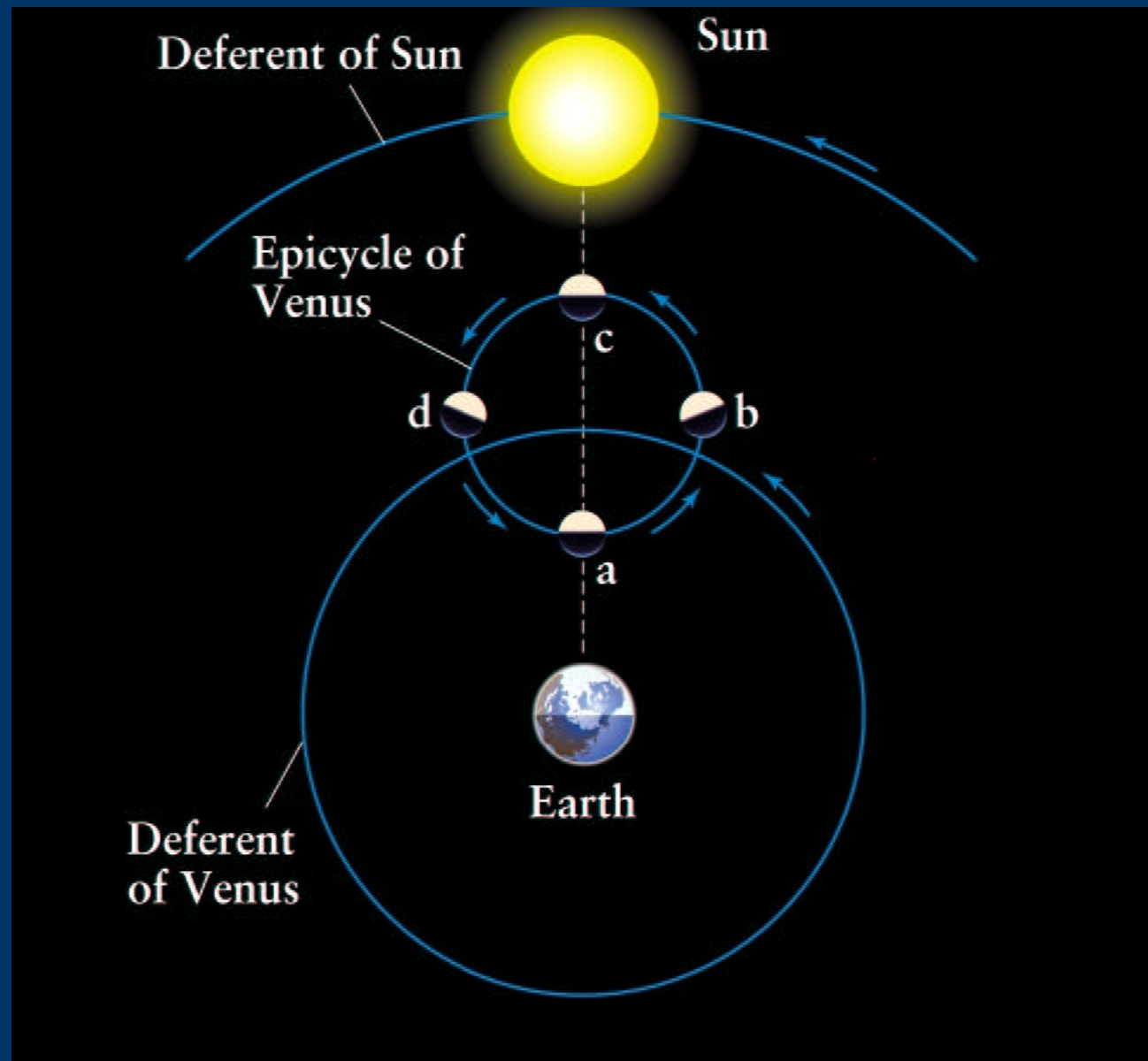
زهره در تمام فازها دیده می شود.
وقتی کامل است اندازه کوچک تری دارد

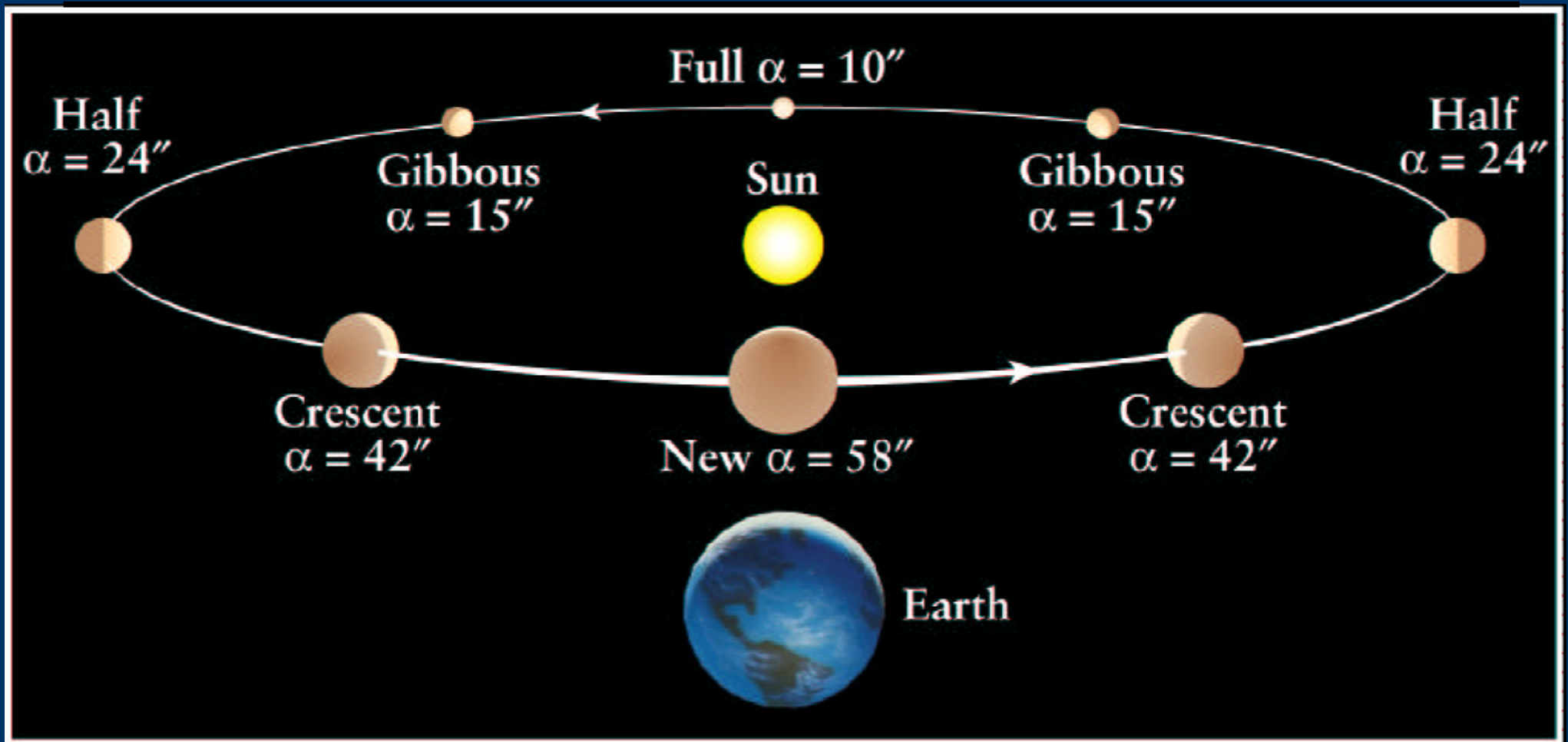
فاز زهره در مدل زمین مرکزی بطلمیوس

در این مدل قرص
کامل سیاره دیده
نمی شود

فاز زهره در مدل خورشید مرکزی

زهره در تمام فازها دیده می شود. وقتی کامل است اندازه کوچک تری دارد

آیا مریخ و مشتری هم اهله دارند؟ عطارد چطور؟

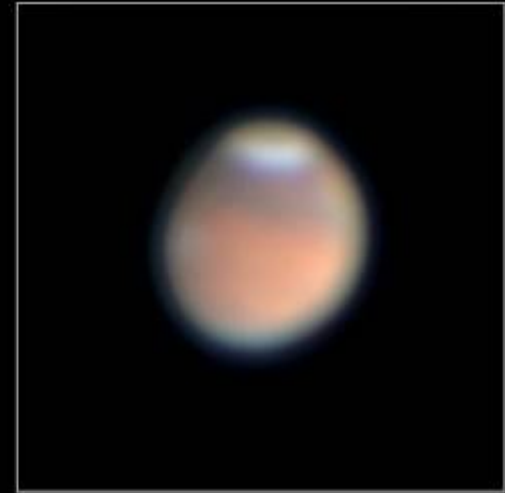
2003, May. 21, 18h 28m (UT)
Dia.=11.3" L_s=189.1° CM= 80°

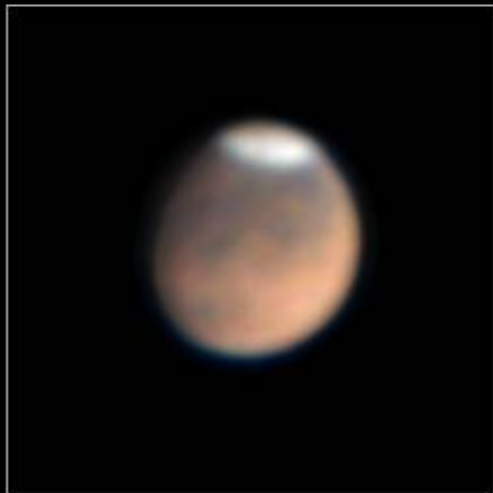
June. 1, 18h 31m
Dia.=12.5" L_s=195.6° CM=334°

June. 5, 18h 33m
Dia.=13.0" L_s=197.9° CM=296°

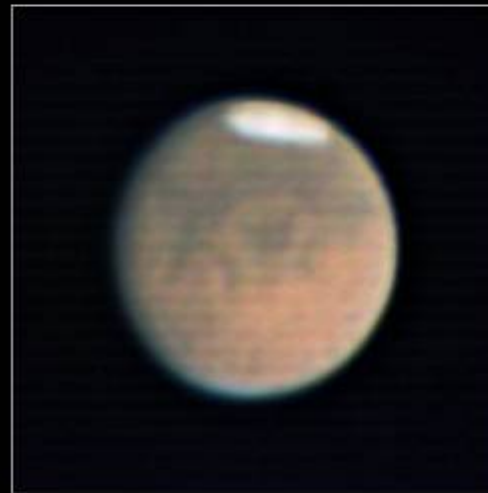
June. 20, 18h 44m
Dia.=15.0" L_s=206.9° CM=155°

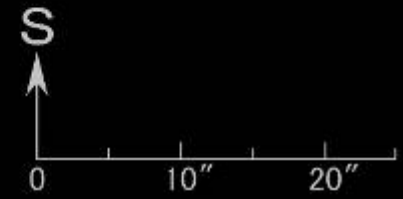
June. 29, 18h 08m
Dia.=16.5" L_s=212.4° CM= 61°

July. 15, 17h 50m
Dia.=19.3" L_s=222.2° CM=267°

Aug. 1, 15h 44m
Dia.=22.5" L_s=232.8° CM= 80°

口径 50cmカセグレン式反射望遠鏡 (F12)
SONY DCR-TRV900 (3 CCD)
コリメート方式 (合成焦点距離: 14817mm)
画像処理: Registax (~ 2000 frames stacked)

H. Fukushima and K. Takasaki

国立天文台 天文情報公開センター (NAOJ)

آیا این تصویر واقعی است؟

